

การประเมินโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

สุกัญญา รังอ่อน

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ

ชื่อเรื่อง

การประเมินโครงการการรวมนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

โดย

ศุภัญญา รังอ่อน

พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

A. 91

(อาจารย์ ดร.อาบัส หุยังเย็น)

วันที่ 14 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2554

กรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. รุ่งอรุณ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กมลปดินทร์ แสงอาสภวิริยะ)

วันที่ 14 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2554

กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.กัญญพัทธ์ กุลมณเฑียร)

วันที่ 14 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2554

ประธานกรรมการประจำหลักสูตร

(อาจารย์ ดร.กฤษณา เตชะเก็ก)

วันที่ 14 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2554

สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ขจรราช)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

วันที่ 17 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2554

ชื่อเรื่อง	การประเมินโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่
ชื่อผู้เขียน	นางสุกัญญา ริงอ่อน
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.อายุส หู่เย็น

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการการรวานบริการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ และศึกษาถึงปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการ เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เข้ารับการอบรม จำนวน 140 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ พบว่า ผู้เข้าอบรมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 46-55 ปี มีการศึกษาระดับประถมศึกษา สถานภาพสมรส และประกอบอาชีพเกษตรกร

การประเมินผลโครงการประกอบด้วยการประเมินสภาวะแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต พบว่าผู้เข้าอบรมมีระดับความคิดเห็นต่อโครงการอยู่ในระดับมาก ทุกปัจจัย โดยผู้เข้าอบรมให้ความสำคัญกับสภาวะแวดล้อมเป็นลำดับแรก รองลงมาคือ ด้านกระบวนการฝึกอบรม ด้านผลผลิต และด้านปัจจัยนำเข้า ตามลำดับ

สำหรับการแจกแจงความถี่ด้านอาชีพกับปัจจัยการประเมินโครงการ ด้านสภาวะแวดล้อม ผู้เข้าอบรมอาชีพข้าราชการมีความคิดเห็นว่าการอบรมช่วยปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับมากที่สุด แม่บ้าน และบุคคลว่างงานมีความคิดเห็นในด้านวัตถุประสงค์ประกอบการอบรม และความพร้อมในการติดตั้งอุปกรณ์ และเตรียมวัสดุ อยู่ในระดับมาก อาชีพข้าราชการมีระดับความคิดเห็นในด้านการประชาสัมพันธ์ วิทยาการ เนื้อหาวิชา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้จริง อยู่ในระดับมากที่สุด อาชีพเกษตรกรมีระดับความคิดเห็นในปัจจัยด้านผลผลิตอยู่ในระดับมากทุกประเด็น

ส่วนข้อเสนอแนะที่ผู้เข้าอบรมแนะนำให้มีการปรับปรุง คือ การจัดหลักสูตรและ
วิทยากรกระจายไปยังพื้นที่ชุมชนอย่างทั่วถึงเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนที่สนใจได้เข้าร่วม
โครงการ และการประชาสัมพันธ์หลักสูตรล่วงหน้าผ่านทางองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้
สามารถรับทราบข้อมูลและเตรียมตัวเข้าร่วมกิจกรรมได้ทันเวลา

Title	Assessment of the Academic Caravan Service Project through Mobile Knowledge Transfer Service Unit, Rajamangala University of Technology Lanna
Author	Mrs. Sukanya Rangon
Degree of	Master of Business Administration in Business Administration
Advisory Committee Chairperson	Dr. Aryut Yooyen

ABSTRACT

This study was conducted to: 1) assess outcome of the academic caravan service project through mobile knowledge transfer service unit of Rajamangala University of Technology Lanna and 2) explore problems encountered and suggestions on the project. A set of questionnaires was used for data collection administered with 140 participants.

Results of the study revealed that most of the respondents were female, 46-55 years old, elementary school graduates, married, and farmers. Based on environmental condition, input factor, process, and outcome, it was found that the respondents had a high level of their opinions of the environmental condition training process, outcome, and input factor, respectively. With regards to frequency distribution on occupation, the factor on project assessment, and the environmental condition, the respondents perceived that the project helped improve their knowledge and capability. They were able to use their knowledge in daily life activities at a highest level. Those who were housewives and unemployed had opinions about the training project materials and the readiness in material preparation in equipment installation at a high level. Those who were government officials had a highest level of their opinions about project public relations, resource, training content and application to daily life activities. However, those who were farmers had a high level of their opinions about outcome of the project in all aspects.

The following were suggested for the improvement of the project: 1) the curricular program management and the resource persons should cover the communities to meet needs of people to participate in the project and 2) so that local people could well prepare themselves for the project activities.

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความรู้และความกรุณาจากคณาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่านที่ได้ให้ความรู้อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษา โดยเฉพาะ อาจารย์ ดร.อายุต หู่เย็น ประธานกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์จงบดินทร์ แสงอาสภวิริยะและอาจารย์ ดร.กัญญพัทธ์วี กล่อมธงเจริญ กรรมการที่ปรึกษา ที่ได้คอยสละเวลาอันมีค่าที่คอยแนะนำ ตลอดจนการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้วิจัยทำสำเร็จตามความมุ่งหวัง เป็นอย่างดี รวมทั้งขอขอบพระคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ที่ไม่ได้เอ่ยนามถึงที่คอยเป็นกำลังใจอยู่เบื้องหลังความสำเร็จในการทำวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และญาติพี่น้อง ที่ให้กำลังใจ ตลอดจนอบรมสั่งสอนและสนับสนุนให้ได้มีโอกาสในการศึกษาและการทำวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

สุกัญญา รังอ่อน

ตุลาคม 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(5)
กิตติกรรมประกาศ	(6)
สารบัญ	(7)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(12)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	2
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 การตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
โครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	
ล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่	8
ความหมายของการประเมิน	11
ความมุ่งหมายและความสำคัญของการประเมินโครงการ	13
ทฤษฎีและแนวคิดการประเมินโครงการ	14
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
ภาคสรุป	25
กรอบแนวความคิด	26
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	27
สถานที่ดำเนินการวิจัย	27
ประชากร	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
การทดสอบแบบสอบถาม	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	29

การวิเคราะห์ข้อมูล	29
บทที่ 4 ผลการศึกษา	31
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล	31
ตอนที่ 2 การประเมินระดับความคิดเห็นของการจัดโครงการคาราวาน บริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วย หน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่	33
ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อ โครงการคาราวานบริการวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบ เคลื่อนที่	76
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
สรุปผลการศึกษา	77
อภิปรายผล	80
ข้อเสนอแนะ	83
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	84
บรรณานุกรม	85
ภาคผนวก	87
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	88
ภาคผนวก ข ประวัติผู้วิจัย	94

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	31
2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ ด้านสถานะแวดล้อม	33
3 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ ด้านปัจจัยนำเข้า	35
4 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ ด้านกระบวนการ	36
5 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ ด้านผลผลิต	37
6 สรุปค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ	38
7 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสถานะแวดล้อม เรื่องการกำหนดหลักสูตร	39
8 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสถานะแวดล้อม เรื่องเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการเรียนรู้	40
9 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสถานะแวดล้อม เรื่องความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	41
10 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสถานะแวดล้อม เรื่องเนื้อหาการฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับเวลา	42
11 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสถานะแวดล้อม เรื่องหลักการและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา มีความครบถ้วนและเข้าใจง่าย	43
12 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสถานะแวดล้อม เรื่องความรู้จากการอบรมสามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้	44
13 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสถานะแวดล้อม เรื่องการอบรมช่วยปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองในการประกอบอาชีพให้ดีขึ้น	45

14	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม เรื่องการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	46
15	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้า เรื่องสถานที่จกคยานพาหนะสะดวกและเพียงพอ	47
16	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้า เรื่องห้องอบรมมีเพียงพอและมีบรรยากาศดีต่อการจัดกิจกรรม	48
17	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้า เรื่องหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์ มีความทันสมัยตรงกับความต้องการ	49
18	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้า เรื่องวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการอบรมมีคุณภาพและใช้งานได้ดี	50
19	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้า เรื่องความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่	51
20	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้า เรื่องวัสดุ อุปกรณ์การอบรมเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	52
21	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้า เรื่องวัสดุ อุปกรณ์การอบรมเพียงพอกับจำนวนผู้เข้าอบรม	53
22	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้า เรื่องความพร้อมในการติดตั้งอุปกรณ์และเตรียมวัสดุ	54
23	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านกระบวนการ เรื่องการประชุมสัมพันธ์หลักสูตรการอบรม	55
24	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านกระบวนการ เรื่องระยะเวลาในการรับสมัคร	56
25	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านกระบวนการ เรื่องวิธีการรับสมัครเข้ารับการอบรม	57
26	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านกระบวนการ เรื่องวิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	58
27	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านกระบวนการ เรื่องวิทยากรมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่อบรม	59

28	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านกระบวนการ เรื่องวิทยากรมีการถ่ายทอดเนื้อหาเป็นลำดับและขั้นตอน	60
29	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านกระบวนการ เรื่องวิทยากรมีการตอบคำถามชัดเจนและตรงประเด็น	61
30	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านกระบวนการ เรื่องวิทยากรให้โอกาสผู้เข้าอบรมแสดงความคิดเห็นและซักถาม	62
31	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านกระบวนการ เรื่องวิทยากรมีการใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ช่วยในการฝึกอบรม	63
32	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านกระบวนการ เรื่องวิทยากรให้คำแนะนำเกี่ยวกับการนำความรู้จากการอบรมไป ประยุกต์ใช้ได้จริง	64
33	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านกระบวนการ เรื่องการจัดการอบรมเป็นไปตามกำหนดการ	65
34	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านผลผลิต เรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปส่งเสริมการประกอบอาชีพหลักได้	66
35	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านผลผลิต เรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพใหม่/อาชีพรองได้	67
36	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านผลผลิต เรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในวิถีประจำวันได้	68
37	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านผลผลิต เรื่องสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้	69
38	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านผลผลิต เรื่องท่านคิดว่าการฝึกอบรมในภาพรวมครั้งนี้มีประโยชน์	70
39	การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านผลผลิต เรื่องท่านคิดว่าควรมีการจัด โครงการฝึกอบรมนี้ต่อไป	71
40	สรุปอาชีพที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดในด้านสถานะแวดล้อม	72
41	สรุปอาชีพที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดในด้านปัจจัยนำเข้า	73
42	สรุปการแจกแจงความถี่ด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการ	74
43	สรุปการแจกแจงความถี่ด้านอาชีพกับปัจจัยด้านผลผลิต	75

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	รูปจำลองของ Stake' Countenance Model	17
2	ความสัมพันธ์ของการตัดสินใจและประเภทของการประเมินตามโมเดล ของสตัฟเฟิลบีม	22
3	กรอบแนวความคิด	26

บทที่ 1

บทนำ

การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลยั่งยืน จะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ ทั้งที่เป็นทุนทางสังคม ทุนทางเศรษฐกิจ และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเข้มแข็งและเชื่อมโยงกันเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา ทั้งนี้การเสริมสร้างทุนทางสังคมจะเป็นพื้นฐานหลักโดยต้องเริ่มจากการพัฒนาคุณภาพคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีจิตสำนึกสาธารณะและรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งช่วยเหลือเกื้อกูลกันภายในชุมชนและระหว่างชุมชน และเป็นพลังของการพัฒนาประเทศ ชุมชนเกิดจากการรวมตัวของผู้คนทั้งในชนบทและในเมือง ในหมู่บ้านและระหว่างหมู่บ้าน อำเภอ จังหวัด ในอาชีพหนึ่งหรือในความสนใจร่วมกันของคนหลายอาชีพจากหลายแห่งหลายพื้นที่การรวมตัวกันดังกล่าวมีทั้งที่เป็นมูลนิธิ เป็นสหกรณ์ สมาคม หรือรูปแบบอื่น ๆ ที่ไม่ได้จดทะเบียนรวมกันเป็นกลุ่มอาชีพ เป็นชมรม มีกติกาหลักการและกฎเกณฑ์ของการอยู่ร่วมกัน การเสริมสร้างให้ชุมชนมีการรวมตัวอย่างเข้มแข็งมาร่วมคิดร่วมเรียนรู้สู่การปฏิบัติ มีกระบวนการเรียนรู้และการจัดการองค์ความรู้ในรูปแบบที่หลากหลายตาม ภูมิสังคม ที่เหมาะสมสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตบนฐานทรัพยากร ภูมิปัญญา และวิถีวัฒนธรรมชุมชน ด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรักความเอื้ออาทร มีความสามัคคี เสียสละ มุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองและผู้อื่น จึงเป็นการอัญเชิญ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันของคนในชุมชน เพื่อมุ่งไปสู่ความสุขที่เกิดจากความสมดุล ความพอประมาณอย่างมีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันที่ดี สามารถพึ่งตนเองได้ ชุมชนสามารถบริหารจัดการใช้ประโยชน์จากทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม ทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่อย่างมีคุณภาพสอดคล้องเชื่อมโยงกับขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมชุมชน เพิ่มพูนความสัมพันธ์อันใกล้ชิดทางสังคมระหว่างผู้คนทั้งภายในและภายนอกชุมชน ทั้งนี้ การรวมตัวอย่างเข้มแข็งของคนในชุมชนนอกจากจะสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหายากและสลับซับซ้อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาความยากจนที่มีความเป็นองค์กรร่วมเกี่ยวพันทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองการปกครอง ซึ่งต้องอาศัยชุมชนที่เข้มแข็งเป็นเสาหลักในการร่วมมือร่วมใจดำเนินการให้หลุดพ้นจากความยากจนตลอดไปแล้ว ยังช่วยให้ชุมชนสามารถพัฒนาอนาคตของชุมชนได้อีกด้วย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) กล่าวคือ “ประเทศไทยยังคงต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบท ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัว

พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตและแสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยการพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลยั่งยืน จะต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างทุนของประเทศที่มีอยู่ทั้งที่เป็นทุนทางสังคม ทุนทางเศรษฐกิจ และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเข้มแข็งและเชื่อมโยงกันเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา ทั้งนี้การเสริมสร้างทุนทางสังคมจะเป็นพื้นฐานหลัก โดยต้องเริ่มจากการพัฒนาคุณภาพคนให้เป็นคนที่มีความรู้คู่คุณธรรม มีจิตสำนึกสาธารณะและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่การพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ช่วยเหลือเกื้อกูลกันภายในชุมชนและระหว่างชุมชน และเป็นพลังของการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2552)

ความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นสถานศึกษาที่ส่งเสริมให้นักศึกษาในมหาวิทยาลัยทำงานวิจัยและบริการวิชาการแก่ชุมชน ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมและศิลปกรรม บริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ที่มีความหลากหลายในด้านพื้นที่ ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุม 6 จังหวัดในภาคเหนือ คือ เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง ตาก พิจิตร และน่าน รวมถึงสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลำปาง

องค์ความรู้เป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนให้ประชาชนเกิดความเข้มแข็ง เพื่อเป็นพลังในการต่อสู้ความยากจน และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยสถาบันถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน ตระหนักถึงความสำคัญของความรู้ควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของสังคมไทย และมุ่งมั่นเป็น “มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อชุมชน” และขยายผลการให้บริการองค์ความรู้ให้ครอบคลุมทุกเขตพื้นที่อย่างเท่าเทียมกัน จึงได้จัดให้มีหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ (Mobile Unit) เพื่อเป็นหน่วยรับและบริการ ที่สนับสนุนและเติมเต็มให้กับชุมชน ตลอดจนทำหน้าที่ถ่ายทอดและจัดเก็บองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์กับชุมชน มุ่งประเด็นที่การเปิดโอกาสให้ชุมชน ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักวิชาการ อาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ชุมชนเกิดความใกล้ชิดกับมหาวิทยาลัย และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจึงได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยพัฒนาร่วมมือกับสถาบันถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชนจัดโครงการคาราวานบริการวิชาการ ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ (Mobile Unit) ได้กำหนดรูปแบบการถ่ายทอดองค์ความรู้

สู่การปฏิบัติให้แก่ภาคประชาชน ด้วยระบบงานที่เกิดจากความสัมพันธ์ของงานระหว่าง 4 โครงการ โดยได้องค์ความรู้มาจากการรวบรวมองค์ความรู้และสร้างระบบต้นแบบ มีศูนย์กลางเครือข่าย ให้บริการเก็บรวบรวม กระจายองค์ความรู้ในช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ ทางเว็บไซต์ ทางรถเคลื่อนที่ (Mobile Unit) และศูนย์เครือข่ายถ่ายทอดในทั่วราชอาณาจักร โดยมีการวางแผน กำกับดูแลการดำเนินงานของรถ ด้วยการนำความรู้ที่เตรียมไว้จากภาครัฐและสถาบันการศึกษาไปสู่ภาคประชาชน ในท้องถิ่น มีการบริการให้ข้อมูลและองค์ความรู้ โดยกำหนดกรอบองค์ความรู้ทั้ง 10 ด้าน ดังนี้

1. ด้านปัจจัยพื้นฐานของชุมชน ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานชุมชน ระบบสาธารณสุขโลก ระบบสาธารณสุขการ
2. ด้านอาชีพ ได้แก่ เกษตรกรรม (พืชไร่/นา พืชสวน ไม้ผล ไม้ดอก/ไม้ประดับ เกษตรกรรมด้านสัตว์: ปศุสัตว์ ประมง เกษตรอินทรีย์ ดินและปุ๋ย เกษตรเลียนแบบธรรมชาติ) วิสาหกิจชุมชน (ท่องเที่ยว นวดแผนไทย/สปา) โอท็อป (อาหาร ผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องดื่ม ของใช้ ของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ชุมชน สมุนไพร) งานช่าง (ช่างไม้ ช่างปูน ช่างโลหะ ช่างไฟ ช่างยนต์ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ หัตถกรรม) ศิลปะ (ร้องรำ ดนตรี หมอพื้นบ้าน)
3. ด้านเศรษฐกิจและสังคมเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ เศรษฐกิจ (บัญชีครัวเรือน การตลาด/ตราสินค้า กองทุนหมู่บ้าน ธนาคารหมู่บ้าน สหกรณ์ เศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มออมทรัพย์) สังคม (อัตลักษณ์ชุมชน วิถีชีวิตชุมชน ความมั่นคง (อบายมุข) กฎระเบียบชุมชน สวัสดิการชุมชน แผนแม่บทชุมชน ความสุขมวลรวมชุมชน ฯลฯ)
4. การเรียนรู้ ความเชื่อ ศาสนา วัฒนธรรมชุมชน ได้แก่ ศาสนา (คุณธรรม/จริยธรรม อารยธรรม ความเชื่อ พุทธ คริสต์ อิสลาม) กระบวนการเรียนรู้ในชุมชน (หลักธรรมาภิบาล ภาษา การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ โหราศาสตร์ ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน) ศิลปวัฒนธรรมชุมชน (ถิ่นที่อยู่อาศัย ภาษาถิ่น การแต่งกาย ประเพณีท้องถิ่น อาหาร การแสดง ภูมิทัศน์วัฒนธรรม นิทาน/คำสอน/สุภาษิต/คำพังเพย)
5. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การจัดการแหล่งน้ำชุมชน เขื่อน/เหมืองฝาย/อ่างเก็บน้ำชุมชน แหล่งน้ำธรรมชาติ ดินน้ำ ลุ่มน้ำ ป่าชุมชน การจัดการที่ดิน ชุมชน เมือง/ชนบทที่ทำกิน การจัดการขยะ ที่อยู่อาศัย การจัดการมลพิษทางอากาศ การจัดการชายฝั่ง การจัดการเหมืองแร่ การจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ
6. พลังงาน ได้แก่ การจัดการพลังงานชุมชน การอนุรักษ์ และประหยัดพลังงาน พลังงานทดแทน แก๊สชีวภาพ พืชพลังงานทดแทน เทคโนโลยี นวัตกรรม ด้านพลังงาน (โซลาเซลล์ กังหันลม และกังหันน้ำ)

7. สาธารณสุข ได้แก่ สุขภาพอนามัยชุมชน การออกกำลังกาย อาหารสุขภาพ สุขากิจาอาหารและน้ำยาสมุนไพรพื้นบ้าน การป้องกันและควบคุมโรค สุขภาพจิตชุมชน กีฬา และนันทนาการชุมชน แพทย์ทางเลือกชุมชน สุขภาพองค์กรรวม

8. การสื่อสารและระบบสารสนเทศชุมชน ได้แก่ ศูนย์เรียนรู้ชุมชน การจัดการ วิชชุมชน อินเทอร์เน็ตชุมชน การค้าบนอินเทอร์เน็ต การใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้น การจัดการ สื่อข้อมูล และข่าวสารชุมชน

9. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ ภูมิปัญญา ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ การอนุรักษ์ภูมิปัญญา การอยู่ร่วมกันในชุมชน การทำมาหากิน การ ปฏิบัติศาสนา ต่อยอดคนวัดกรรม ขกระดับภูมิปัญญา

10. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ได้แก่ โครงการหลวง โครงการอัน เนื่องมาจากพระราชดำริ การพัฒนาแหล่งน้ำ การเกษตร การส่งเสริมอาชีพ การสาธารณสุข การ คมนาคมสื่อสาร การสวัสดิการสังคม และการอนุรักษ์ดินและน้ำ

โดยผู้วิจัย มีความสนใจดำเนินการวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการการรวานบริการ วิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบ เคลื่อนที่ โดยเน้นโครงการอบรมด้านอาชีพเป็นหลักซึ่งเป็นโครงการที่สามารถเข้าถึงและรองรับ ความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ที่มีอาชีพเกษตรกรรม และเป็นอาชีพเฉพาะ (สาขาช่าง) ที่ผู้ เข้าอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปรับใช้กับชีวิตประจำวันและการทำงานได้จริง โดยมี จุดมุ่งหมายหลักเพื่อที่จะทราบถึงผลของการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการของโครงการ ปัญหาและ อุปสรรคจากโครงการการรวานบริการวิชาการ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นข้อมูลเสนอต่อผู้บริหาร ระดับสูง สำหรับค้นหาแนวทางการพัฒนาโครงการนี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เป็น โครงการที่สามารถพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่
2. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้ที่เข้ามาใช้บริการโครงการ การรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำผลการประเมินที่ได้ เป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการวางแผนพัฒนา จัดองค์ความรู้ ให้ตรงกับความต้องการของผู้ที่เข้ามาใช้บริการ และบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการการรวนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่
2. ข้อมูลที่ศึกษาได้ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้ที่เข้ามาใช้บริการ โครงการการรวนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่
3. ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ทำให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ทราบถึงแนวคิด และพัฒนาโครงการบริการวิชาการ องค์ความรู้ใหม่ๆ ที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและความต้องการ ของผู้รับบริการทางในการจัดโครงการบริการวิชาการในครั้งต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาลักษณะส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคม และการประเมินผลโครงการการรวนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ โดยใช้ตัวแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) มาเป็นรูปแบบในการประเมินโครงการ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต รวมทั้งปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะ

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพจากโครงการการรวนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 140 ราย (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา, 2552)

3. ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ที่จัดโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ใช้เวลาในการศึกษาช่วงเดือน ธันวาคม 2552 ถึง เดือนสิงหาคม 2554 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 20 เดือน

นิยามศัพท์

โครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา หมายถึง โครงการที่อยู่ในส่วนของหน่วยงานสถาบันวิจัยและพัฒนาซึ่งร่วมมือกับสถาบันถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน ที่ให้บริการอบรมเกี่ยวกับองค์ความรู้ด้านวิชาการ ซึ่งได้แก่ งานวิจัย องค์ความรู้ที่มีอยู่โดยเน้นทางด้านอาชีพ ที่นำไปพัฒนาศักยภาพชุมชนเป็นหลัก เพื่อตอบสนองความสนใจและความต้องการของเกษตรกร ประชาชนผู้สนใจเข้ารับบริการทางวิชาการ และศึกษาดูงานเพื่อนำความรู้ไปใช้พัฒนา และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ในท้องถิ่น

การประเมินผล หมายถึง การตรวจสอบความสำเร็จของโครงการเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ตลอดจนประเมินความคุ้มค่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับองค์กร และสิ่งแวดล้อม

การเรียนรู้ หมายถึง การเรียนรู้ของบุคคลจะทำให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ ขึ้นมากมาย ซึ่งจะไปเพิ่มพูนองค์ความรู้ขององค์กรที่มีอยู่แล้วให้มากขึ้นเรื่อย ๆ ความรู้เหล่านี้จะถูกนำไปใช้เพื่อสร้างความรู้ใหม่ ๆ เป็นวงจรที่ไม่มีสิ้นสุด เรียกว่าเป็น “วงจรแห่งการเรียนรู้”

ผู้เข้ารับบริการ หมายถึง ประชาชน ชุมชน ทั่วไปโดยไม่ระบุ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา อยู่ในตำบล กิ่งช้าง อำเภอมะเณง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความสนใจเข้ารับบริการโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

การให้บริการวิชาการ หมายถึง การช่วยเหลือหรือการบริการด้านวิชาการที่ให้ความรู้ จัดสถานที่สำหรับเข้ามาศึกษาดูงาน กิจกรรมต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน หน่วยงานได้รับความรู้ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

การประเมินรูปแบบชิปปี้ (CIPP : I Model) หมายถึง การประเมินโครงการทั้งระบบเป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่องใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการ เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจ แบ่งประเด็นการประเมินผลออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. การประเมินด้านบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการตรวจสอบว่าโครงการที่จะทำสนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้นหรือปัจจัยป้อน (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึง ความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการดำเนินงาน

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินระหว่าง การดำเนินงานโครงการ เพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาแก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบ ผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือความต้องการ เป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นของการขยาย เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการ

บทที่ 2

การตรวจเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาใช้เป็นกรอบและแนวทางในการศึกษาโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีในการอ้างอิงดังนี้

ซึ่งแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาอ้างอิงเพื่อการศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วย

1. โครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่
2. ความหมายของการประเมิน
3. ความมุ่งหมายและความสำคัญของการประเมินโครงการ
4. ทฤษฎีและแนวคิดการประเมินโครงการ
5. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. ภาศสรุป
7. กรอบแนวความคิด

โครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการ
ถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

การจัดตั้งโครงการการรวานบริการวิชาการ เป็นตัวกลางสำหรับเชื่อมโยงนำองค์ความรู้จากภาควิชาการลงไปสู่การปฏิบัติในหมู่บ้าน/ชุมชน โดยจะจัดทำองค์ความรู้ต่าง ๆ ให้อยู่ในรูปแบบของสื่อเผยแพร่ที่สามารถนำไปใช้งานได้ทันที ผ่านช่องทางการกระจายความรู้ไปสู่ชุมชน ได้แก่ หน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ในที่ว่าการอำเภอ ละช่องทางเว็บไซต์ของโครงการฯ เพื่อให้หมู่บ้าน/ชุมชน ได้มีโอกาสเข้าถึงองค์ความรู้ที่จะนำไปใช้กับโครงการที่ชุมชนมีความต้องการได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผลของการดำเนินโครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์ จึงได้มีการกำหนดแผนการดำเนินงานและกรอบการทำงานดังต่อไปนี้

แผนการดำเนินงาน

จัดฝึกอบรมโครงการคาราวานบริการวิชาการ ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ พื้นที่เป้าหมายคือ พื้นที่ครอบคลุม 6 จังหวัดในภาคเหนือ คือ เชียงราย เชียงใหม่ ลำปาง ตาก พิชญโลก และน่าน รวมถึงสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลำปาง พิธีเปิดได้รับเกียรติจาก อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ร่วมกับรองอธิการบดีเขตพื้นที่ต่างๆ และผู้นำชุมชน ประชาชนในพื้นที่เข้าร่วมหลายท่าน

กิจกรรมของโครงการมีหลักสูตรการฝึกอบรมให้ความรู้ จำนวน 4 หลักสูตร

1. การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ผู้เข้ารับการอบรมได้ฝึกแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเช่น การผลิตนมถั่วเหลืองและการทำน้ำสตักจากเต้าหู้ถั่วเหลืองเพื่อเพิ่มช่องทางธุรกิจ เป็นต้น
2. การแปรรูปอาหารประเภทเนื้อสัตว์ ผู้เข้ารับการอบรมได้ฝึกทำหมูหยอง และ ปลาแดดเดียวทอดกรอบ
3. การผลิตน้ำยาอเนกประสงค์ เช่น น้ำยาล้างจาน สบู่ แชมพู น้ำยาปรับผ้านุ่ม น้ำยารีดผ้า น้ำยาล้างรถ ฯลฯ
4. การทำดอกไม้ประดิษฐ์จากดิน

ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยียังมีการบริการให้ข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ เช่น การเลี้ยงไก่ กบ ปลา หมู วัว ควาย ช่างไฟฟ้า ช่างยนต์ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ สามารถสืบค้นข้อมูลและรับบริการทุกอย่างโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

กิจกรรมการจัดเก็บองค์ความรู้จากชุมชน ได้ดำเนินการจัดเก็บความรู้จากภายในพื้นที่ คือ กลุ่มผู้เฒ่าผู้แก่ ปราชญ์ชาวบ้าน กลุ่มผู้นำชุมชน กลุ่มแม่บ้าน อาทิเช่น

กลุ่มจักสาน เป็นการรวมกลุ่มของผู้เฒ่ามารวมกันเพื่อจักสานของใช้พื้นบ้านเช่น เสื่อ ข้อง สุ่มไก่ เพื่อเลี้ยงชีพ

กลุ่มฝานววม เป็นการรวมกลุ่มเพื่อต่อยอดองค์ความรู้เดิมคือการทำผ้าห่มและที่นอนใยหนุนทำด้วยมือ

กลุ่มหมอนเมือง มีการจัดเก็บข้อมูลและรวบรวมสมุนไพรและสรรพคุณของละชนิดไว้ตามภูมิปัญญาดั้งเดิม เช่น การออกไปเก็บสมุนไพรตามวันเวลา ข้างขึ้นข้างแรมที่เหมาะสม

กลุ่มไม้กวาด เป็นการสืบทอดองค์ความรู้จากรุ่นสู่รุ่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อจัดการอบรมพัฒนาอาชีพให้กับประชาชนผู้ได้รับผลกระทบจากการเลิกจ้าง สภาวะตกงาน ราคาผลผลิตตกต่ำ การถดถอยทางเศรษฐกิจ
2. เพื่อให้บริการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาศักยภาพการผลิต
3. เพื่อจัดเก็บองค์ความรู้จากการวิจัย บริการวิชาการ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการเผยแพร่และใช้ประโยชน์
4. เพื่อประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยและแนะแนวการศึกษา

ระยะเวลาดำเนินการ

ระยะเวลาการดำเนินโครงการ ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน – มกราคม แต่ละโครงการจะดำเนินการโครงการละ 5 วัน ต่อเขตพื้นที่

เป้าหมายการดำเนินงาน

การลดผลกระทบปัญหาเศรษฐกิจ การเลิกจ้าง การว่างงานของบัณฑิตโดยการให้การฝึกอบรมอาชีพและการให้บริการองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาแก่ประชาชน เกษตรกร แรงงานที่ถูกเลิกจ้างและบัณฑิตที่ว่างงาน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผลผลิต (output)

- อาจารย์ นักวิจัย บุคลากร นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ได้ร่วมให้บริการวิชาการ
- ผลงานวิจัย องค์ความรู้ของมหาวิทยาลัยได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน
- เกิดกิจกรรมบริการวิชาการ ไม่น้อยกว่า 4 กิจกรรม
- มีการบูรณาการการเรียนการสอน การวิจัยและบริการวิชาการ

ผลลัพธ์ (outcome)

- เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย
- ชุมชนแก้ปัญหาได้ด้วยองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัย
- เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างอาจารย์-ชุมชน / ชุมชน-ชุมชน

ผลกระทบ (impact)

- ประชาชน เกษตรกร กลุ่มอาชีพ วิชาชีพชุมชน ผู้ได้รับผลกระทบจากปัญหาเศรษฐกิจ เพิ่มศักยภาพการผลิตได้
- อาจารย์สามารถผลิตนักศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชนผู้ประกอบการ (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2551)

ความหมายของการประเมิน

การประเมินผลเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการปฏิบัติงานในทุกระดับ เป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารนำมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจในการปฏิบัติงาน เป็นสิ่งที่ใช้วัดถึงการบรรลุวัตถุประสงค์ ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการปฏิบัติงาน ซึ่งการประเมินผลโครงการเป็นการวิจัยเชิงประเมิน (evaluation research) และจัดอยู่ในประเภทวิจัยเชิงประยุกต์ เป็นการศึกษาค้นคว้าอย่างมีระบบ ด้วยวิธีการที่น่าเชื่อถือได้

อุทุมพร ทองอุไทย (2533: 14 – 16) ได้ให้ความหมายของคำว่า การประเมินไว้หลายแนวทาง ดังนี้

การประเมิน คือ การพิจารณาตัดสินคุณภาพว่าคุ้มกับที่ลงทุนไปหรือไม่ ในทางการศึกษา คือ การพิจารณาคุณค่าของการลงทุนทางการศึกษานั้นเอง

การประเมิน คือ การประมาณคุณค่าของงานทางการศึกษา เช่น หลักสูตร วิชาต่าง ๆ หรือกระบวนการสอนฯ

การประเมิน คือ การเปรียบเทียบผลตามที่คาดหวัง

การประเมิน คือ ขบวนการที่ช่วยผู้ตัดสินใจ ได้แก่ การเลือกสาระ (Information) บางอย่างการรวบรวมสาระ การวิเคราะห์สาระ แล้วรายงานสรุปผลให้ผู้ตัดสินใจเลือกกระหว่างวิธีทางเลือกหลาย ๆ แบบ ว่าแบบใดจะดีกว่ากัน โดยมีข้อตกลงของการประเมิน ดังนี้

ก. การประเมินเป็นขบวนการรวบรวมข้อมูลที่ไม่ได้จากการวัดหรือการทดสอบอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว มิได้มาจากการกระทำที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเพียงอย่างเดียว มิได้มาจากการตัดสินใจที่น่าเชื่อถือ แต่การประเมินต้องเป็นขบวนการรวบรวมข้อมูลที่มีระบบ

ข. ในการรวบรวมสาระเพื่อประเมินต้องการทำการตัดสินใจเลือกสาระต่าง ๆ อย่างมีระบบ โดยพิจารณาประเภทของสาระและขบวนการรวบรวมสาระที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ตัดสินใจเท่านั้นมิใช่เพื่อการอื่น

ค. ในการรายงานสาระต่าง ๆ ให้ผู้ตัดสินใจ จะต้องทำอย่างมีระบบ และตรงตามกับผู้ตัดสินใจต้องการ อยู่ในรูปแบบที่เขาจะนำไปใช้ได้ทันที

ง. การตัดสินใจแบบต่าง ๆ อาจใช้วิธีการประเมินแบบต่าง ๆ กันได้

สุภาพ วาดเขียน และ อรพินธ์ โกชนดา (2554: 3) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการพิจารณาคัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริง และการกระทำ บางทีขึ้นอยู่กับการวัดเพียงอย่างเดียว เช่น คะแนนที่ทดสอบ แต่ส่วนมากมักจะเป็นการรวบรวมการวัดหลาย ๆ อย่างต่าง ๆ เช่น เหตุการณ์สำคัญ ความประทับใจส่วนบุคคล และหลักฐานอื่น ๆ เพื่อวินิจฉัยคุณค่า ตีราคา ตัดสินชี้ขาดคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดหลายอย่าง

Rutman (1982 อ้างใน นคร มุลนา, 2541: 24) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลโครงการว่า หมายถึง กระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือการวิจัยเพื่อหาข้อมูลที่เป็นจริงและมีความเชื่อถือได้ของโครงการและพิจารณาคัดสินใจว่าโครงการนั้นบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

Stufflebeam (1982 อ้างใน นคร มุลนา, 2541: 24) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ว่าเป็นกระบวนการของการพรรณนา ตลอดจนการเตรียมข้อมูลหรือข้อสนเทศที่เป็นประโยชน์เพื่อใช้ในการตัดสินใจและแสวงหาทางเลือกที่เหมาะสม

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2535: 64) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า หมายถึง การตัดสินใจคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อีกนัยหนึ่ง คือ กระบวนการให้ได้มาซึ่งสารสนเทศสำหรับตัดสินใจคุณค่าของ โปรแกรมการศึกษา ผลผลิต กระบวนการ จุดมุ่งหมายหรือโปรแกรมทางเลือกต่าง ๆ ที่ออกแบบเพื่อนำไปปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

สมคิด พรหมจ้อย (2542: 5) การประเมิน หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดสารสนเทศเพื่อช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจ อย่างมีประสิทธิภาพสูง

โครงการ หมายถึง หน่วยของแผนงานหรือกลุ่มของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เพื่อการบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ มีลักษณะเด่นชัด มีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่แน่นอนและมักจะเป็นงานพิเศษที่ต่างไปจากงานประจำโครงการจะประกอบด้วยงาน (task) และกิจกรรม (activity)

การประเมิน	=	การวัด	+	การตัดสินใจ
(Evaluation)		(Measurement)		(Judgment)

ดังนั้น จึงสามารถสรุปได้ว่า การประเมินผลโครงการ หมายถึง กระบวนการในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูล และนำข้อมูลผ่านการวิเคราะห์แล้วมาหาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

และผลของสภาพแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ว่าเป็นไปตามที่พึงปรารถนาหรือไม่ จากนั้นนำมาใช้ประกอบในการตัดสินใจหาแนวทางที่เหมาะสมในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อให้เกิดการดำเนินโครงการเกิดประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายและความสำคัญของการประเมินโครงการ

โกวิท ประวาลพุกษ์ และ สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2527: 9) ได้กล่าวว่า ในการประเมินสิ่งใด ๆ ผู้ประเมินจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการประเมิน ทั้งนี้เพื่อที่จะพิจารณาสิ่งที่ประเมินได้อย่างเหมาะสม ต้องรู้ว่าทำไมต้องมีการประเมิน โดยทั่วไปผู้ที่ได้จะประเมินควรมีจุดมุ่งหมายที่ตรงกันดังนี้

1. ระบุจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน เข้าใจได้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา
2. มีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ที่เป็นเรื่องที่มีความหมายและมีความสำคัญหรือไม่
3. จุดประสงค์เหล่านี้เหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียนหรือไม่
4. เหมาะกับข้อจำกัดเกี่ยวกับผู้สอน เงินและอุปกรณ์ต่างๆ หรือไม่
5. สามารถตรวจสอบได้ชัดเจน
6. ข้อมูลที่ได้ก่อประโยชน์และส่งผลดีต่องาน คุ่มค่ากับการลงทุน

ส่วน Scriven (อ้างใน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2535: 64) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินคือ ประเมินเพื่อตัดสินคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่จะมุ่งประเมิน ซึ่งเป็นการตอบคำถามเชิงประเมินความสำคัญในขณะที่ยุทธศาสตร์ของการประเมินจะหมายถึง การนำคำตอบเชิงประเมินที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ

อีกทั้ง Alkin (อ้างใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2537: 16) ได้ให้ความหมายว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินเป็นกระบวนการของการทำให้เกิดความมั่นใจในการตัดสินใจด้วยการคัดเลือกข้อมูลที่เหมาะสม รวบรวมและวิเคราะห์เพื่อจัดทำรายงานสรุปสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสม

สรุปจุดมุ่งหมายของการประเมิน เพื่อเป็นการพัฒนาปรับปรุงไปสู่ความก้าวหน้าหรือเพื่อช่วยในการที่จะตัดสินใจในการดำเนินงานในอนาคต อันจะเป็นแรงเสริมให้เกิดความรอบคอบถี่ถ้วนถี่ เพิ่มความระวังในการดำเนินงาน สร้างแรงจูงใจในการทำงาน และจำทำให้เห็นภาพรวมจากงานที่ผ่านมาว่าประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายหรือไม่อย่างไร อันจะเป็นแนวทางในการทำงานในอนาคต

ทฤษฎีและแนวคิดการประเมินโครงการ

ในการดำเนินงานตามโครงการหรือการบริหารโครงการไม่ว่าจะเป็นโครงการของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชนก็ตาม จะต้องมีการวางแผนโครงการโดยกำหนดเป็นวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้เพื่อคาดหวังผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นภายหลัง เมื่อวางแผนโครงการและมีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของโครงการ ตลอดจนการออกแบบโครงการเป็นอย่างดีแล้ว ผู้ที่มีอำนาจก็จะทำการคัดเลือกโครงการและอนุมัติโครงการต่อไป ต่อจากนั้นก็จะมีองค์การนำโครงการไปปฏิบัติ หรือที่เราเรียกว่า การบริหารโครงการ (Project Management) บุคคลทั่วไปมักจะคุ้นเคยกับคำกล่าวที่ว่า ถ้าการวางแผนโครงการดีก็เท่ากับงานสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง แต่ในความเป็นจริงแล้วการวางแผนโครงการที่ดีจะช่วยเพิ่มโอกาสสำหรับความสำเร็จเท่านั้น แต่ก็มีใช่เป็นหลักประกันความสำเร็จของนโยบาย/แผนงาน/โครงการสาธารณะทั้งหมด ทั้งนี้เพราะความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย/แผนงาน โครงการต่าง ๆ จะต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ อีกมาก โดยเฉพาะกระบวนการบริหารโครงการและการประเมินผลโครงการ ถ้าจะกล่าวให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือการวางแผน (Planning) เป็นเรื่องของ การคิด การดำเนินการหรือการบริหาร (Implementation / Operation) เป็นเรื่องของ การทำ ส่วนการประเมินผล (Evaluation) ก็คือ การเทียบ ระหว่างการคิดกับการกระทำนั่นเอง

การประเมินผลจึงเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่จะทำให้ทราบว่า การปฏิบัติงานตามโครงการนั้นบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงใด มีการเบี่ยงเบนไปจากสิ่งที่คิดไว้หรือไม่ ถ้าเบี่ยงเบนจะได้หาวิธีปรับปรุงแก้ไขความคาดหวังกับการปฏิบัติงานจริงนั้นเป็นไปในทิศทางเดียวกันให้ได้ โดยเฉพาะในปัจจุบันการบริหารการพัฒนาประเทศมิได้ประเมินเฉพาะผลสำเร็จของโครงการจากผลผลิต (Output) ที่ได้จากการดำเนินโครงการเท่านั้น แต่ความสำเร็จของโครงการจะต้องพิจารณาทั้งผลผลิต (Output) ผลลัพธ์ (Outcome) และผลกระทบ (Impact) ด้วย ซึ่งเราเรียกว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result Base Management) ดังนั้นการที่จะทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของโครงการต่าง ๆ ได้นั้น จำเป็นจะต้องอาศัยกระบวนการติดตามและประเมินผลที่เป็นระบบ

ความหมายของการประเมินผลโครงการ

การประเมินผลโครงการ หมายถึง กระบวนการที่มุ่งแสวงหาคำตอบว่านโยบาย/แผนงาน/โครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เพียงใด โดยมีมาตรฐานและเครื่องมือในการวัดที่แม่นยำและเชื่อถือได้ การประเมินผลจึงคล้ายกับการหาใคร่ครวญคนหนึ่งเอากระจกมาส่องให้เราเห็นหน้าตาตัวเองว่า สวยงามดีแล้วหรือยัง มีข้อบกพร่อง

อะไรบ้าง จะได้ปรับปรุงแก้ไขตนเองจุดมุ่งหมายของการประเมินผลโครงการมักจะมีคำถามอยู่ตลอดเวลาว่า ประเมินผลเพื่ออะไร หรือประเมินผลไปทำไม ปฏิบัติงานตามโครงการแล้วไม่มีการประเมินผลไม่ได้หรือ ตอบได้เลยว่าการบริหารแนวใหม่หรือการบริหารในระบบเปิด (Open System) นั้นถือว่าการประเมินผลเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากซึ่งจุดมุ่งหมายของการประเมินผลโครงการมีดังนี้

1. เพื่อสนับสนุนหรือยกเลิก การประเมินผลจะเป็นเครื่องมือช่วยตัดสินใจว่าควร จะยกเลิกโครงการหรือสนับสนุนให้มีการขยายผลต่อไป โดยเฉพาะการมีโครงการใหม่ ๆ ยังมิได้ จัดทำในรูปของโครงการทดลอง (Experimental) ซึ่งมีโอกาสจะผิดพลาดหรือล้มเหลวได้ง่าย ความ ล้มเหลวของโครงการจึงมิใช่ความล้มเหลวของผู้บริหารเสมอไป ดังนั้นถ้าเราประเมินผลแล้ว โครงการนั้นสำเร็จตามที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายไว้ก็ควรดำเนินการต่อไป แต่ถ้า ประเมินผลแล้วโครงการนั้นมีปัญหา หรือมีผลกระทบเชิงลบมากกว่า เราก็ควรยกเลิกไป
2. เพื่อทราบถึงความก้าวหน้าของการปฏิบัติงานตามโครงการ ว่าเป็นไปตามที่ กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย หรือกฎเกณฑ์ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้เพียงใด
3. เพื่อปรับปรุงงาน ถ้าเรานำโครงการไปปฏิบัติแล้ว พบว่าบางโครงการไม่ได้ เสียทั้งหมดแต่ก็ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ เราควรนำโครงการนั้นมาปรับปรุงแก้ไข ให้ดีขึ้น โดยพิจารณาว่าโครงการนั้นบกพร่องในเรื่องใด เช่น ขาดความร่วมมือของประชาชน จัดต่อต้านนิยมของประชาชน ขาดการประชาสัมพันธ์ หรือสมรรถนะขององค์การที่รับผิดชอบต่ำ เมื่อเราทราบผลของการประเมินผล เราก็จะได้ปรับปรุงแก้ไขให้ตรงประเด็น
4. เพื่อศึกษาทางเลือก (Alternative) โดยปกติในการนำโครงการไปปฏิบัติ นั้น ผู้บริหารโครงการจะพยายามแสวงหาทางเลือกที่ดีที่สุด จากทางเลือกอย่างน้อย 2 ทางเลือก ดังนั้น การประเมินผลจะเป็นการเปรียบเทียบทางเลือก ก่อนที่จะตัดสินใจเลือกทางเลือกใดปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อ ลดความเสี่ยงให้น้อยลง
5. เพื่อขยายผล ในการนำโครงการไปปฏิบัติ ถ้าเราไม่มีการติดตามและ ประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เราอาจจะไม่ทราบถึงความสำเร็จของโครงการ แต่ถ้าเราประเมินผล โครงการเป็นระยะ สม่ำเสมอผลปรากฏว่าโครงการนั้นบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดวัตถุประสงค์ เราก็ควรจะขยายผลโครงการนั้นต่อไป แต่การขยายผลนั้นมีได้หมายความว่าขยายไปได้ทุกพื้นที่ การขยายผลต้องคำนึงถึงมิติของประชากร เวลา สถานที่ สถานการณ์ต่าง ๆ เช่น โครงการปลูกพืช เมืองหนาวจะประสบความสำเร็จในพื้นที่ภาคเหนือ แต่ถ้าขยายผลไปยังภูมิภาคอื่นอาจจะไม่ได้ ผลดีเสมอไป เพราะต้องคำนึงถึงลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ เชื้อชาติ ค่านิยม ฯลฯ ดังนั้นสิ่งที่

ต้องคำนึงถึงคือ สิ่งที่น่าไปในพื้นที่หนึ่งอาจได้ผลดี แต่นำไปขยายผลในพื้นที่หนึ่งอาจไม่ได้ผล หรือ สิ่งที่เคยทำได้ผลดีในช่วงเวลาหนึ่ง อาจจะไม่ได้อีกในอีกช่วงเวลาหนึ่ง

รูปแบบของการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการ เป็นกระบวนการเปรียบเทียบข้อมูลจากการกระทำหรือสภาพปัจจุบัน โดยเทียบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพื่อศึกษาความสอดคล้องหรือความแตกต่างกันและศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อบกพร่องจากกิจกรรมต่างๆ ของโครงการ จึงมักมีจุดเน้นที่แตกต่างกันออกไป ดังรูปแบบการประเมินซึ่งขึ้นอยู่กับว่าจะยึดส่วนใดเป็นหลัก ซึ่งขอกล่าวถึงรูปแบบการประเมินที่แตกต่างกัน 3 กลุ่ม ดังนี้ (จิรพันธ์ เหลืองอร่าม, 2542: 14)

กลุ่มที่ 1 รูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายหลัก (Objective Centered Evaluation Models) ได้แก่ รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler) แฮมมอนด์ (Hammond) และครอนบาช (Cronbach)

กลุ่มที่ 2 รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า (Judgment Evaluation Models) ได้แก่ รูปแบบการประเมินของคริฟเวน (Servisen) สเต็ค (Stake) และโพรวัส (Provus)

กลุ่มที่ 3 รูปแบบการประเมินที่เน้นการให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ (Decision-Oriented Evaluation Models) ได้แก่ รูปแบบการประเมินของสตฟเฟิลบีม (Stufflebeam) และอัลกิน (Alkin)

ในแต่ละรูปแบบการประเมินของแต่ละกลุ่มนั้น สามารถจำแนกรายละเอียดการประเมินได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 รูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายหลัก (Objective Centered Evaluation Models) ในที่นี้จะนำเสนอเพียงรูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler) เพียงรูปแบบเดียว กล่าวคือเป็นการวัดพฤติกรรมก่อนและหลังการปฏิบัติ มีหลักการ ดังนี้ (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2535: 156)

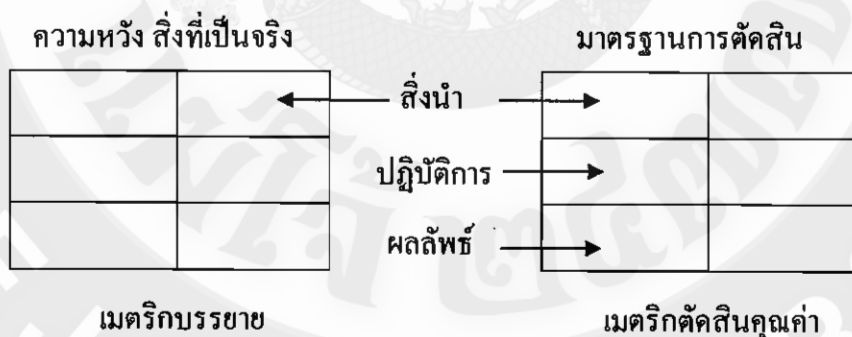
1. ตั้งจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมด้วยข้อความที่ชัดเจนเฉพาะเจาะจงโดยบ่งบอกถึงพฤติกรรมที่ต้องการวัดในภายหลัง
2. กำหนดเนื้อหาหรือประสบการณ์ทางการศึกษาที่ต้องใช้ให้บรรลุตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้
3. เลือกวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสม ในการที่จะทำให้นเนื้อหาที่วางไว้ประสบผลสำเร็จ

4. ประเมินโครงการ โดยการตัดสินใจด้วยการวัดผลทางการศึกษาหรือการทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

จากรูปแบบการประเมินผล 4 ประการของ Tyler จึงเป็นการประเมินผลโครงการที่ต้องอาศัยผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การวิเคราะห์ การสังเกต เป็นพื้นฐานในการประเมินผลคุณค่าของโครงการ ซึ่ง Tyler มีความเห็นว่าการดำเนินการต้องยึดความสำเร็จของคนส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจความสำเร็จ โดยยึดเกณฑ์ที่มีการกำหนดไว้ล่วงหน้าแล้ว จะเป็นได้ว่ารูปแบบการประเมินของ Tyler ง่ายต่อการตรวจสอบความสำเร็จของโครงการ เนื่องจากวัดและประเมินผลเฉพาะ แต่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้เท่านั้น แต่การประเมินดังกล่าวมีคุณค่าที่ค่อนข้างจำกัด เพราะว่ามีประโยชน์มาก สำหรับการประเมินผลสรุป (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2535: 156)

กลุ่มที่ 2 รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจคุณค่า (Judgment Evaluation Models) ได้แก่ รูปแบบการประเมินของสเต็ก (Stake)

สเต็ก (Stake) ได้ให้ความหมายของการประเมินว่า เป็นการบรรยายและตัดสินใจคุณค่าโปรแกรมการศึกษา ซึ่งเน้นเรื่องการบรรยายสิ่งที่ถูกประเมิน โดยอาศัยรูปทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญตัดสินใจคุณค่า และได้ตั้งชื่อรูปแบบจำลองประเมินผลของเขาว่า Countenance Model ดังแสดงในภาพ

ภาพ 1 รูปจำลองของ Stake' Countenance Model

ที่มา: สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2535: 178)

ในการบรรยายนั้น ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ประเมินจะต้องหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโครงการให้ได้มากที่สุด ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป้าหมาย หรือความคาดหวัง (Goal or Intense) เป้าหมายที่ครอบคลุมนโยบายทั้งหมด สำหรับการประเมินการศึกษาไม่ควรจะสนใจเป้าหมายเฉพาะในแง่พฤติกรรมของ

ผู้เรียนเพียงอย่างเดียว ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วยความคาดหวังนี้ ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. สิ่งนำ (Antecedence) เป็นสภาพที่มีอยู่ก่อนซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับผลของการเรียนการสอน
2. ปฏิบัติการ (Transactions) เป็นผลสำเร็จของการจัดกระบวนการทำงานเป็นองค์ประกอบของกระบวนการเรียนการสอน

3. ผลลัพธ์ (Outcome) เป็นผลของโปรแกรมทางการศึกษา

ส่วนที่ 2 สิ่งที่เป็นจริงหรือสังเกตได้ (Observation) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสภาพความเป็นจริง มีส่วนประกอบ 3 ส่วนเช่นกัน คือ สิ่งนำ ปฏิบัติการ และผลลัพธ์

ความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่คาดหวังกับสิ่งที่เป็จริงมิได้เป็นตัวบ่งบอกว่าข้อมูลที่เราได้มีความเที่ยงตรง แต่เป็นเพียงสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ตั้งใจไว้ได้เกิดขึ้นจริงเท่านั้น ในการตัดสินใจตัดสินคุณค่าเป็นส่วนที่จะตัดสินว่า โครงการประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด ผู้ประเมินต้องพยายามศึกษาว่ามาตรฐานอะไรบ้างที่เหมาะสมในการที่จะนำมาเปรียบเทียบเพื่อช่วยในการตัดสินใจทั่ว ๆ ไป เกณฑ์ที่ใช้ มี 2 ชนิด คือ

1. เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criterion) เป็นเกณฑ์ที่เราตั้งไว้ว่าจะเกิดขึ้นก่อนโดยมีความเป็นอิสระจากพฤติกรรมของกลุ่ม
 2. เกณฑ์สัมพัทธ์ (Relative Criterion) เป็นเกณฑ์ที่ได้มาจากพฤติกรรมของกลุ่ม
- กลุ่มที่ 3 รูปแบบการประเมินที่เน้นการให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ (Decision-Oriented Evaluation Models) ในที่นี้ผู้ศึกษาของนำเสนอตัวแบบจำลองในรูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP:Model) ซึ่งการประเมินโครงการทั้งระบบ (Context Input Process Product Impact :CIPP : Model) เป็นตัวแบบในการประเมินหลักสูตรหรือโครงการและได้รับความนิยมจากนักการศึกษาโดยทั่วไปดังนี้ (สวาท ภูคำแสน, 2537: 4)

C (Context) หมายถึง สภาพแวดล้อมทั่วไป เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผน โดยเน้นว่าโครงการมีความจำเป็น มีความสำคัญและมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งเป็นการประเมินเกี่ยวกับสิ่งที่จะเป็นส่วนสำคัญในการช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ เป็นสิ่งที่อยู่ภายนอกโครงการ แต่มีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของโครงการ ได้แก่ ความต้องการของชุมชนและกลุ่มเป้าหมายที่จะรับบริการจากโครงการ จำนวนประชากร และกระแสดิศทางสังคมและการเมือง สภาพเศรษฐกิจ และปัญหาของชุมชน ตลอดจนนโยบายของหน่วยงานระดับบนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

I (Input) หมายถึง ปัจจัยนำเข้าโครงการ เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดโครงสร้าง เป็นการประเมินทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการนำมาใช้ในการดำเนินโครงการ กำลังคนหรือจำนวนบุคคลที่ต้องใช้งบประมาณ และแหล่งเงินสนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อาคาร สถานที่เครื่องมือและครุภัณฑ์ การประเมินปัจจัยนำเข้าและช่วยในการพิจารณาตัดสินใจว่าโครงการนั้น ๆ มีความเหมาะสม และเป็นไปได้ในทางปฏิบัติที่จะทำให้วัตถุประสงค์ของโครงการบรรลุหรือไม่ และช่วยให้เกิดการวางแผนการจัดกิจกรรมของโครงการได้อย่างเหมาะสม

P (Process) หมายถึง กระบวนการขั้นตอน เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินการตามโครงการ เป็นการประเมินเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมของโครงการ การนำปัจจัยเข้ามาใช้เหมาะสมมากน้อยเพียงใด เป็นไปตามลำดับขั้นหรือไม่ กิจกรรมที่จัดขึ้นจะก่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการหรือมีอุปสรรคใด ๆ เกิดขึ้นเพื่อที่จะนำผลการประเมินมาปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานให้รัดกุมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

P (Product) หมายถึง ผลผลิตเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับผลงานเมื่อเสร็จสิ้นโครงการ เป็นการประเมินเกี่ยวกับ ผลที่ได้รับทั้งหมดจากการดำเนินโครงการว่าได้ผลมากน้อยเพียงใด เป็นไปตามวัตถุประสงค์มาตรฐานที่กำหนดไว้จะเป็นตัวบ่งชี้ความสำคัญ หรือล้มเหลวของโครงการ การประเมินในส่วนนี้ ผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ โดยเน้นผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการมีวัตถุประสงค์เพื่อตัดสินใจปรับปรุงขยายโครงการต่อเนื่องไป หรือเพื่อล้มเลิกโครงการ

อย่างไรก็ตามรูปแบบการประเมินชิปปี้ ภายหลังได้มีผู้ประเมินโครงการปรับปรุงให้นำเอาการประเมินผลกระทบโครงการ (Impact Evaluation) เข้ามาร่วมด้วย จึงกลายเป็นรูปแบบการประเมิน CIPPI

การประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation) หมายถึง การประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นต่อเนื่องจากผลผลิตโครงการหรือผลผลิตโครงการก่อให้เกิดผลอื่นๆ ตามมา ซึ่งผลอื่น ๆ นี้ เรามิได้กำหนดหรือระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของโครงการผลกระทบของโครงการอาจเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการประเมินมีหลายรูปแบบ บางงานวิจัยเสนอรูปแบบตามประเภทและบทบาท เช่น การประเมินระหว่างโครงการ มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงการดำเนินการหาจุดบกพร่องด้านต่าง ๆ สำหรับการประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการ โดยมีจุดมุ่งหมายในการตัดสินใจคุณค่าเพื่อหาจุดเด่นจุดด้อยของโครงการ และบางครั้งมีการประเมินผลกระทบที่เกิดจากโครงการด้วย

จากรูปแบบการประเมินที่ได้ศึกษามาทั้งหมด มีรูปแบบการประเมินและความเหมาะสมของการประยุกต์ใช้ระบบการประเมินผลที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ โดยในการประเมินผลโครงการครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้รูปแบบการประเมินตามแนวคิดตัวแบบจำลองในรูปแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) เนื่องจากการประเมินโครงการเพื่อนำข้อมูลและผลลัพธ์มาประกอบการตัดสินใจในการวางแผน การกำหนดโครงการ การนำไปปฏิบัติ และทบทวนโครงการในอนาคตต่อไป

การประเมินผลโครงการรูปแบบ CIPP

คำว่า รูปแบบ หรือแบบจำลอง ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Model ซึ่งหมายถึง วิธีการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้ถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏโดยใช้การสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิ แผนผัง ฯลฯ เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย และสามารถนำเสนอเรื่องราวได้อย่างมีระบบ (เขวาคี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี, 2542: 27) ในการประเมินผลโครงการนั้นมีแนวคิดและโมเดลหลายอย่าง แต่ในที่นี้ใคร่ขอเสนอแนวคิดและโมเดลการประเมินแบบชิปปี้ หรือ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) เพราะเป็นโมเดลที่ได้รับการยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบัน

แนวคิดของสตัฟเฟิลบีม เน้นการแบ่งแยกบทบาทของการทำงานระหว่างฝ่ายประเมินกับฝ่ายบริหารออกจากกันอย่างเด่นชัด กล่าวคือฝ่ายประเมินมีหน้าที่ระบุ จัดหา และนำเสนอสารสนเทศให้กับฝ่ายบริหาร ส่วนฝ่ายบริหารมีหน้าที่เรียกหาข้อมูล และนำผลการประเมินที่ได้ไปใช้ประกอบการตัดสินใจ เพื่อดำเนินกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี ทั้งนี้เพื่อป้องกันการมีอคติในการประเมินประเด็นการประเมินตามรูปแบบ CIPP Model สตัฟเฟิลบีม ได้กำหนดประเด็นการประเมินออกเป็น 4 ประเภท ตามอักษรภาษาอังกฤษตัวแรกของ CIPP Model ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินสถานะแวดล้อม (Context Evaluation : C) เป็นการประเมินก่อนการดำเนินการโครงการ เพื่อพิจารณาหลักการและเหตุผล ความจำเป็นที่ต้องดำเนินโครงการ ประเด็นปัญหา และความเหมาะสมของเป้าหมายโครงการ เช่น โครงการอาหารเสริมแก่เด็กวัยก่อนเรียน เราจะต้องวัดส่วนสูง และชั่งน้ำหนัก ตลอดจน ดู หิด เทา กลาก เกื้ออื่น ของเด็กก่อน

2. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation : I) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์เวลา ฯลฯ รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการดำเนินงาน

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการ ที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นการตรวจสอบกิจกรรม เวลา ทรัพยากรที่ใช้ในโครงการ ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการโดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกขั้นตอน การประเมินกระบวนการนี้ จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาจุดเด่น หรือจุดแข็ง (Strengths) และจุดด้อย (Weakness) ของนโยบาย / แผนงาน/โครงการซึ่งมักจะไม่สามารถศึกษาได้ภายหลังจากสิ้นสุดโครงการแล้ว

4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation : P) เป็นการประเมินเพื่อเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นกับวัตถุประสงค์ของโครงการ หรือมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้งการพิจารณาในประเด็นของการยุบ เลิก ขยาย หรือปรับเปลี่ยนโครงการแต่การประเมินผลแบบนี้มิได้ให้ความสนใจต่อเรื่องผลกระทบ (Impact) และผลลัพธ์ (Outcomes)ของนโยบาย / แผนงาน / โครงการเท่าที่ควรนอกจากนี้ สดฟิเลบิมได้นำเสนอประเภทของการตัดสินใจที่สอดคล้องกับประเด็นที่ประเมิน ดังนี้

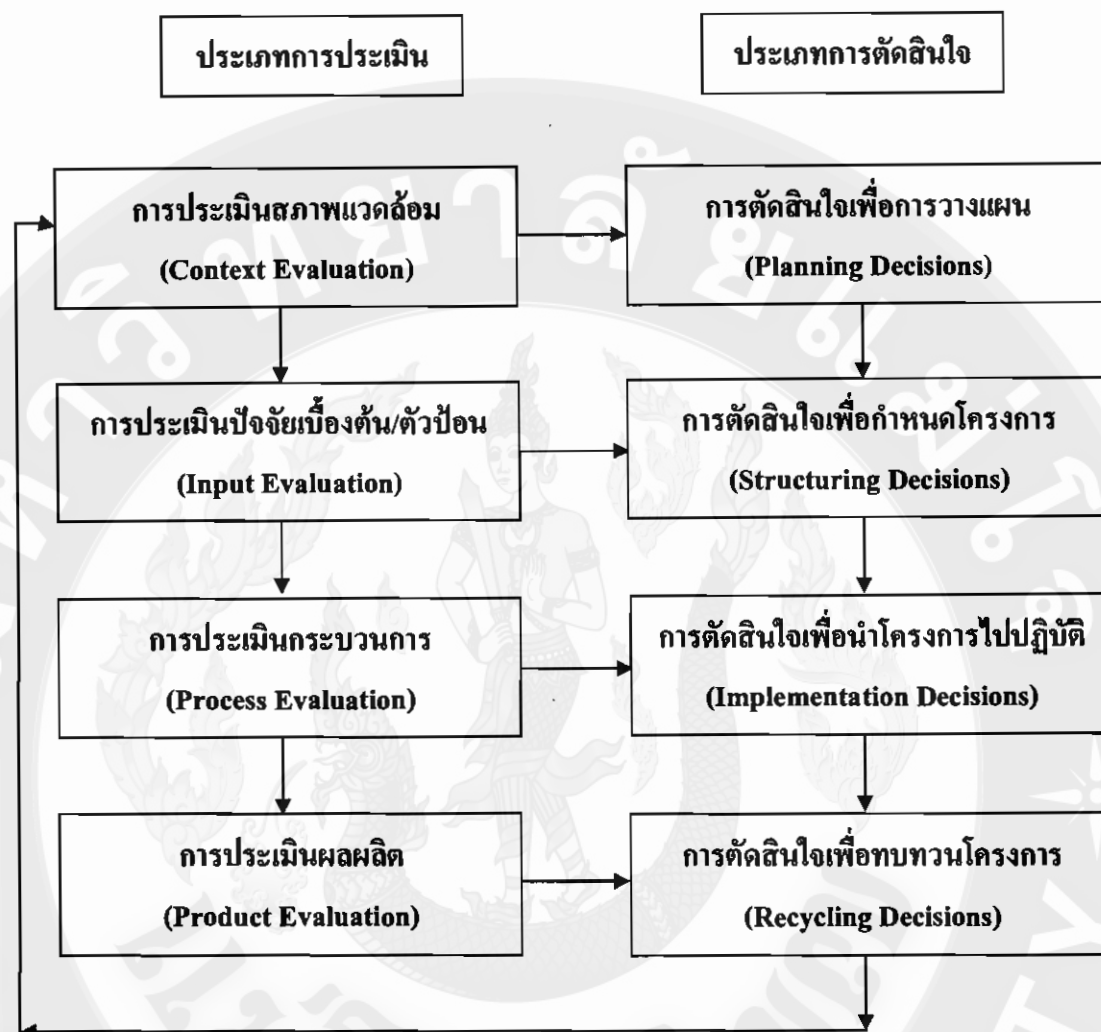
1. การตัดสินใจเพื่อการวางแผน (Planning Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินสภาพแวดล้อมที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดจุดประสงค์ของโครงการ ให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน

2. การตัดสินใจเพื่อกำหนดโครงสร้างของโครงการ (Structuring Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากปัจจัยนำเข้าที่ได้นำไปใช้ในการกำหนดโครงสร้างของแผนงาน และขั้นตอนของการดำเนินการของโครงการ

3. การตัดสินใจเพื่อนำโครงการไปปฏิบัติ (Implementation Decisions) เป็นการตัดสินใจที่ใช้ข้อมูลจากการประเมินกระบวนการ เพื่อพิจารณาควบคุมการดำเนินการให้เป็นไปตามแผน และปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. การตัดสินใจเพื่อทบทวนโครงการ (Recycling Decisions) เช่น การตัดสินใจเพื่อใช้ข้อมูลจากการประเมินผลผลิต (Output) ที่เกิดขึ้น เพื่อพิจารณาการยุติ / ล้มเลิก หรือขยายโครงการที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป

จากข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นการประเมินแบบ CIPP ทั้ง 4 ประการและประเภทของการตัดสินใจดังกล่าวข้างต้น พอจะสรุปความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของการประเมินกับการตัดสินใจ ได้ดังภาพ 4

ภาพ 2 ความสัมพันธ์ของการตัดสินใจและประเภทของการประเมินตามโมเดลของสตฟเฟิลบีม
ที่มา: (สตฟเฟิลบีม Stufflebeam, 1967: 126 – 133)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรศรา สารวรรณ (2554) ศึกษาเรื่องการประเมินผลโครงการบริการวิชาการ
ฐานความรู้ใต้ดินดิน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมโดยรวม
อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในปัจจัยย่อยผู้เข้าอบรมมีความคิดเห็นต่อโครงการอยู่ในระดับมากทุก
ด้าน ได้แก่ ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต สำหรับปัญหา
และอุปสรรค จากการศึกษาคูงาน โครงการบริการวิชาการฐานความรู้ใต้ดินดิน มหาวิทยาลัย
แม่โจ้ ด้านปัจจัยนำเข้ามีปัญหาในประเด็นแหล่งวิทยาการในการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ด้าน

กระบวนการ มีปัญหาการให้บริการของบุคลากร วิทยากร อยู่ในระดับน้อยที่สุด โดยสรุปในภาพรวมแล้วปัญหาของโครงการ อยู่ในระดับน้อย

กาน นงคุณ (2551) ศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการฝึกอาชีพ เพื่อหารายได้ระหว่างเรียนในโรงเรียนสุทธสิริโสภา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 2 พบว่า ระดับสภาพการดำเนินงานโครงการฝึกอาชีพเพื่อหารายได้ระหว่างเรียนโรงเรียนสุทธสิริโสภา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบริบท มีสภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต อยู่ในระดับมาก

วิเชียร แสนคำ (2551) ศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมอาชีพของ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยหินลาด อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า การประเมินโครงการส่งเสริมอาชีพของ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยหินลาด อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ดโดยใช้แบบจำลองที่ช่วยในการตัดสินใจหรือแบบจำลองชิปปี้ (CIPP: Model) ซึ่งประกอบด้วย การประเมินสถานะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต โดยผลที่ได้จากการประเมินอยู่ในระดับมากทุกด้าน

สุรเกียรติ์ คำยา (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับผู้ต้องขังในเรือนจำ จังหวัดลำพูน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการจัดการศึกษานอกโรงเรียน สำหรับผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดลำพูน ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินด้านบริบทโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมากในด้านผู้บริหารและมีความเหมาะสมในระดับ ปานกลางในด้านการบริหารจัดการ ด้านครูผู้สอน ด้านวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ และด้านการเงิน ผลการประเมินด้านกระบวนการทั้งโดยรวมและแต่ละด้านมีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง โดยมีความเหมาะสมเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการใช้หลักสูตร ด้านกิจกรรมการพบกลุ่ม และด้านการจัดการเรียนการสอน ผลการประเมินด้านผลผลิตทั้งโดยรวมและแต่ละด้านมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยมีความเหมาะสมเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านทัศนคติด้านนิยมน ด้านบุคลิกลักษณะ ด้านความรู้และทักษะ ผลการประเมินสภาพอารมณ์ ความรู้สึก (ดี เก่ง สุข) ของนักศึกษาทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่มีสภาพอารมณ์ความรู้สึกอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าปกติ โดยองค์ประกอบด้านดีและด้านสุขส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าปกติ องค์ประกอบ ด้านเก่ง ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ปกติ

ศิริพร ญาตินิภูถ (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการฝึกอบรมอาชีพนอกภาคเกษตร เพื่ออนุรักษ์ดินน้ำของหน่วยจัดการดินน้ำแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัด

เพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการฝึกอบรมอาชีพนอกภาคเกษตร เพื่ออนุรักษ์ต้นน้ำของหน่วยจัดการต้นน้ำแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) ด้านผลผลิต (Product) ผลการศึกษา พบว่าประชาชนที่ได้รับการฝึกอบรมอาชีพนอกภาคเกษตร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินโครงการฝึกอบรมอาชีพนอกภาคเกษตรในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยเห็นด้วยมากที่สุดด้านผลผลิต รองลงมาด้านกระบวนการดำเนินงาน โครงการ และเห็นด้วยมาก ด้านบริบท และด้านปัจจัยนำเข้า

ธนวัฒน์ คณะบุตร (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท (อศ.กช.) ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท (อศ.กช.) ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงรายในด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการดำเนินงาน ด้านผลผลิต และปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ผลการประเมินโครงการสรุปได้ดังนี้ ด้านสภาวะแวดล้อมพบว่าการปฏิบัติงานตามโครงการ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการและสามารถตอบสนองความต้องการของ ชุมชน/ผู้ปกครองได้อย่างเหมาะสมในระดับมาก ด้านปัจจัยเบื้องต้นพบว่า ยุทธวิธีที่ใช้ในการดำเนินงานในหลักสูตรและยุทธวิธีที่ใช้ในการสอน ผู้รับผิดชอบโครงการนักเรียนที่เรียนในโครงการ งบประมาณ สื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ในด้านการจัดครูออกนิเทศโครงการตรงตามความรู้ความสามารถ การจัดครูออกสอนได้เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และความเพียงพอของครูที่ออกสอนอยู่ในระดับปานกลาง ด้านกระบวนการ พบว่า การคัดเลือกนักเรียนเข้าสู่โครงการ การดำเนินงานตามแผน การประสานงาน การกำกับและติดตามตามการดำเนินงาน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ด้านผลผลิต พบว่า การนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ของนักเรียน ผลกระทบของโครงการที่มีต่อครอบครัวนักเรียน ความสามารถในการตัดสินใจเลือกหรือเปลี่ยนการประกอบอาชีพ การเป็นผู้นำทางอาชีพเกษตรการอยู่ร่วมกันในสังคมและรับผิดชอบในการพัฒนา สังคมและความตระหนักถึงความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ไมตรี โพธิ์นิล (2545) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการดำเนินงาน ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในโครงการ

ได้รับความรู้และประสบการณ์ในอาชีพอยู่ในระดับมาก และพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก เช่น การทำงานเป็นกลุ่ม มีความผูกพันกับโรงเรียน และมีคุณธรรมจริยธรรม

ปัญหาในการดำเนินงานจะอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ การมอบหมายความรับผิดชอบ การเขียนโครงการของนักเรียน ขั้นตอนในการดำเนินงานขาดอาคารสถานที่ในการประกอบกิจกรรมตามโครงการ

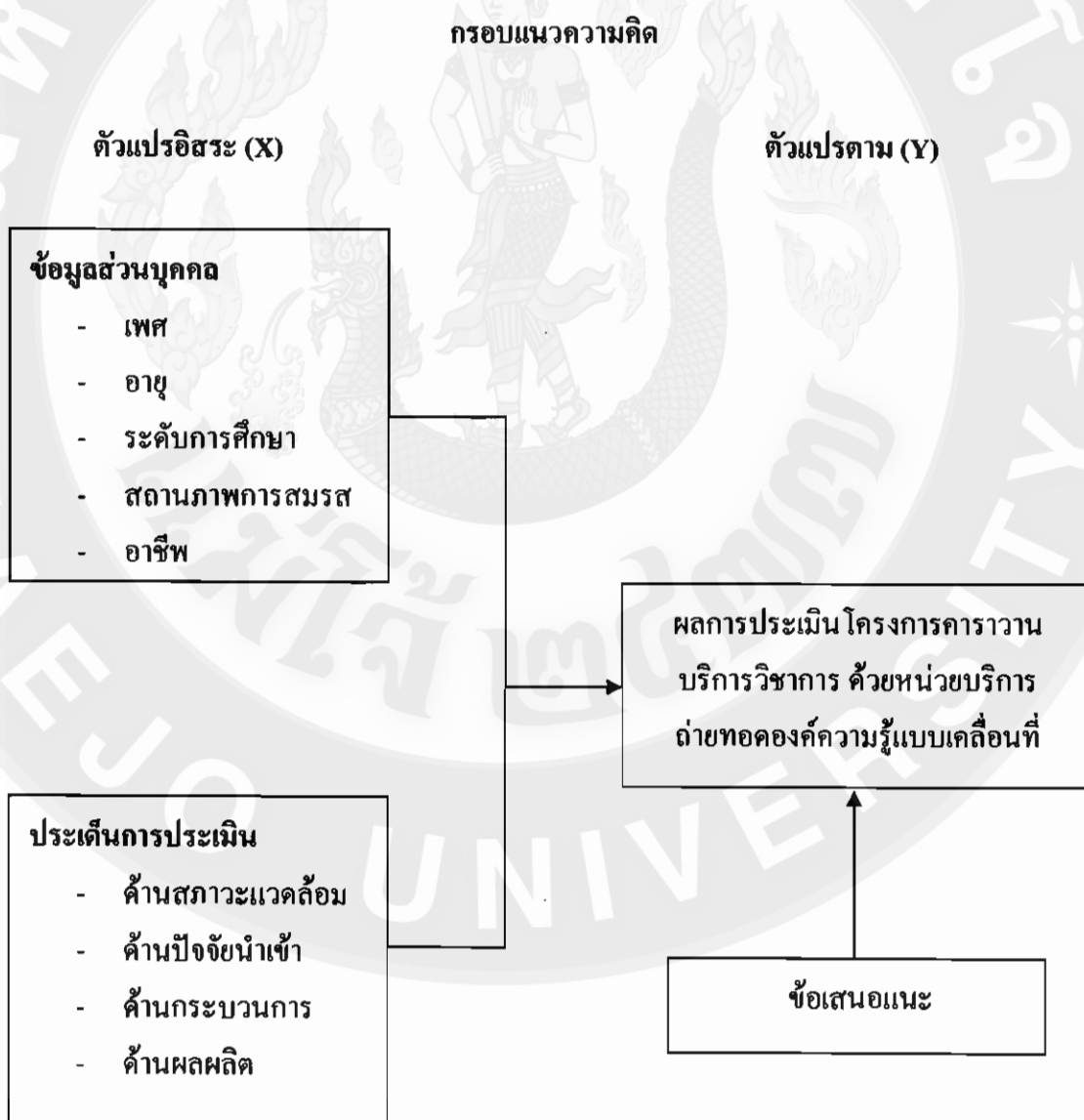
ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอให้มีการอบรมนักเรียนเกี่ยวกับการดำเนินงานการจัดหาแหล่งเงินทุน การสนับสนุนจากผู้บริหาร โรงเรียน และคณะกรรมการส่งเสริมอาชีพอิสระ

บุญชู มั่งคั่ง (2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการฝึกอบรมและการพัฒนาอาชีพด้านการเกษตรชาวกัมพูชาของศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดสระแก้ว มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อประเมินโครงการฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพด้านการเกษตรชาวกัมพูชาของศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดสระแก้วโดยใช้การประเมินรูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ซึ่งเป็นการประเมินด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ประชากร ผลการประเมินด้านบริบทพบว่า ผู้ดำเนินการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์และความสอดคล้องของโครงการ โดยภาพรวม เห็นด้วยในระดับมาก ผลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นพบว่า ผู้ดำเนินการฝึกอบรมและผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความคิดเห็นต่อด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาวิชา สิ่งอำนวยความสะดวก และความสะดวกของหน่วยงาน โดยภาพรวม เห็นด้วยในระดับมาก ผลการประเมินด้านกระบวนการพบว่า ผู้ดำเนินการฝึกอบรมและผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีความคิดเห็นต่อด้านกระบวนการ ได้แก่ ขั้นตอนการดำเนินการ การจัดการฝึกอบรม การประเมินผล และการประเมินผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยภาพรวม เห็นด้วยในระดับมาก ผลการประเมินผลผลิตพบว่า ผู้ดำเนินการฝึกอบรมและผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อด้านผลผลิต ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ของผู้ผ่านการฝึกอบรม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ การนำผลการอบรมไปประยุกต์ใช้ความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และผลการฝึกอบรมและพัฒนาอาชีพด้านการเกษตรชาวกัมพูชา โดยภาพรวม เห็นด้วยในระดับมาก

ภาคสรุป

ผลการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินโครงการดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แสดงให้เห็นถึงการใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการประเมินด้วยวิธีที่แตกต่างกันไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประยุกต์ใช้แบบจำลองชิปปี้ เป็นการประเมินและติดตามผลโครงการอบรมที่นิยมกันอย่าง

แพร่หลาย โดยมีเกณฑ์ในการประเมินในแต่ละขั้นตอนสอดคล้องกับความต้องการวิจัยในโครงการ การวางแผนบริการวิชาการ ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ โดยมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้ร่วมมือกับผู้นำชุมชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ประยุกต์ใช้การ ประเมินแบบจำลองซิปป์ เป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการเพื่อให้ทราบผลของการประเมิน โครงการ โดยจะนำผลจากการประเมินไปใช้ในการวางแผนในระดับนโยบายเกี่ยวกับการ ให้บริการองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ ตลอดจนนำไปปรับปรุงโครงการที่ยังมิได้ดำเนินการในรอบ ต่อไปที่มีรูปแบบและลักษณะของโครงการที่คล้ายคลึงกัน

ภาพ 3 กรอบแนวความคิด

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีการในการวิจัย ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. สถานที่ดำเนินการวิจัย
2. ประชากร
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การทดสอบแบบสอบถาม
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. ระยะเวลาในการวิจัย

สถานที่ดำเนินการวิจัย

สถานที่ที่ใช้จัดโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพจากโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 140 ราย (ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เข้าร่วมโครงการ)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (questionnaires) เป็นแบบสอบถามปลายปิด (close – ended question) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบข้อที่ต้องการมากที่สุด และแบบสอบถามปลายเปิด (open – ended question) โดยในแบบสอบถามได้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การประเมินระดับความคิดเห็นของการจัดโครงการการวางแผนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ โดยใช้ตัวแบบจำลองชิปปี้ (CIPP Model) ประกอบด้วย ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต

ส่วนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ อื่นๆ จากการเข้ารับบริการโครงการการวางแผนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

การทดสอบแบบสอบถาม

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (content validity) ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามจากแนวทางในการตรวจสอบเอกสาร และวัตถุประสงค์ นำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาแก้ไขปรับปรุงให้มีความคิดเห็นกับเนื้อหายิ่งขึ้น
2. การทดสอบความเชื่อมั่น (reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการที่ปรึกษาไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เข้ารับบริการวิชาการที่มีในกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ จำนวน 10 ชุด โดยนำหาค่าความเชื่อมั่นเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ค่าความเชื่อมั่นรวมที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 0.9525 แสดงว่าแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้โดยให้ผลความแม่นยำและเชื่อถือสูง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อนำไปสำรวจด้วยตนเอง และรวบรวมแบบสอบถามจำนวน 140 ชุด มาใช้ในการวิเคราะห์
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารสิ่งพิมพ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตำรา และข้อมูลจากสื่อทุกประเภท

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ออกครหัสหมวดหมู่และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (Statistical Package for Science: SPSS) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ

1. ค่าร้อยละ (percentage) เพื่อแจกแจงความถี่ในการจัดลำดับชั้น ของข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการประเมินผลโครงการการวางแผนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ โดยใช้ตัวแบบจำลองชิปปี้ ข้อมูลปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะจากการศึกษาฐานโครงการการวางแผนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่
2. ค่ามัชฌิมเลขคณิต (arithmetic mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เพื่อวัดแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง และกระจายข้อมูลการประเมินผลโครงการการวางแผนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ โดยใช้รูปแบบการประเมินชิปปี้ และข้อมูลปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะจากการศึกษาฐานโครงการการวางแผนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่
3. ระดับความคิดเห็นของกระบวนการจัดโครงการการวางแผนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ เป็นการให้คะแนนแบบ Likert (Summated Rating Method: The Likert Scale) โดยมีสเกลอยู่ 5 ระดับ จัดเป็นการวัดระดับข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
น้อยที่สุด	1
น้อย	2
ปานกลาง	3
มาก	4
มากที่สุด	5

เกณฑ์การประเมิน จะใช้วิธีการแบ่งช่วงการแปลผลตามหลักการของการแบ่ง
 อันตรภาคชั้น (Class Interval) โดยแบ่งคะแนนที่สูงที่สุดออกเป็น 5 ระดับ จากคะแนนเฉลี่ยที่ได้รับ
 จากแบบสอบถาม คะแนนต่ำที่สุดคือ 1 คะแนน และคะแนนสูงที่สุดคือ 5 คะแนน หากถึงกลางพิสัย
 โดยใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น (สุพาดา สิริกุดตา และวลัยลักษณ์ อัครธีรวงศ์, 2546:
 27) ดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 \text{Interval} &= \frac{\text{Range (R)}}{\text{Class (C)}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

การจัดระดับคะแนนเฉลี่ยค่าพิสัยที่คำนวณได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
1.00-1.80	ความคิดเห็นน้อยที่สุด
1.81-2.60	ความคิดเห็นน้อย
2.61-3.40	ความคิดเห็นปานกลาง
3.41-4.20	ความคิดเห็นมาก
4.21-5.00	ความคิดเห็นมากที่สุด

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ ประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพจากโครงการการรวานบริการวิชาการ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 140 ราย ซึ่งผลการศึกษาแบ่งผลการวิเคราะห์และระดับระดับความคิดเห็นข้อมูลออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 การประเมินผลโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อโครงการการรวานบริการวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคล		จำนวน (N = 140)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	57	40.7
	หญิง	83	59.3
อายุ	16 – 25 ปี	21	15.0
	26 – 35 ปี	36	25.7
	36 – 45 ปี	24	17.1
	46 – 55 ปี	56	40.0
	มากกว่า 55 ปี	3	2.1

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (N=140)	ร้อยละ
การศึกษาสูงสุด		
ประถมศึกษา	52	37.1
มัธยมศึกษาตอนต้น	27	19.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย,ปวช.	26	18.6
อนุปริญญา,ปวท,ปวส.	11	7.9
ปริญญาตรี	24	17.1
สถานภาพสมรส		
โสด	34	24.3
สมรส	75	53.6
หม้าย	15	10.7
หย่าร้าง	16	11.4
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	3	2.1
ข้าราชการ	8	5.7
พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ	11	7.9
ธุรกิจส่วนตัว	16	11.4
ลูกจ้าง	30	21.4
เกษตรกร	60	42.9
แม่บ้าน	5	3.6
ว่างงาน	7	5.0

จากตาราง 1 พบว่าข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 140 คน สามารถจำแนก ได้ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 83 คน คิดเป็น ร้อยละ 59.3 และ เพศชาย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 40.7 ตามลำดับ

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุ 46 – 55 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็น ร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ อายุ 26 – 35 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 อายุ 36 – 45 ปี จำนวน

24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 อายุ 16 – 25 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 และอายุ มากกว่า 55 ปีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 รองลงมา คือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น, ปวช. จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย,ปวช.จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 18.6 ระดับปริญญาตรี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 และระดับอนุปริญญา, ปวท., ปวส. จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 ตามลำดับ

สถานภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพ สมรส จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 รองลงมาคือ โสด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 หย่าร้าง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 และ หม้าย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ เกษตรกร จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา คือ ลูกจ้าง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 ข้าราชการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 ว่างาน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 แม่บ้าน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การประเมินระดับความคิดเห็นของการจัดโครงการการรวมนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพด้านสภาวะแวดล้อม

ด้านสภาวะแวดล้อม	μ	σ	ระดับระดับความคิดเห็น
1. การกำหนดหลักสูตร	4.20	626	มาก
2. เนื้อหาครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการเรียนรู้	4.11	669	มาก
3. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	4.17	0.699	มาก
4. เนื้อหาการฝึกอบรมมีระดับความคิดเห็นกับเวลา	4.11	811	มาก

ตาราง 2 (ต่อ)

ด้านสภาวะแวดล้อม	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
5. หลักการและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา มีความครบถ้วนและเข้าใจง่าย	3.97	0.848	มาก
6. ความรู้จากการอบรมสามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้	4.29	0.694	มากที่สุด
7. การอบรมช่วยปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองในการประกอบอาชีพให้ดีขึ้น	4.11	0.775	มาก
8. การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.33	0.917	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	4.15	526	มาก

จากตาราง 2 พบว่า ระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ ด้านสภาวะแวดล้อม ในภาพรวมทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัยพบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความรู้จากการอบรมสามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 รองลงมา มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การกำหนดหลักสูตร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 เนื้อหาครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการเรียนรู้ เนื้อหาการฝึกอบรมมีระดับความคิดเห็นกับเวลา การอบรมช่วยปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองในการประกอบอาชีพให้ดีขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 เท่ากัน หลักการและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา มีความครบถ้วนและเข้าใจง่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ ด้านปัจจัยนำเข้า

ด้านปัจจัยนำเข้า	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. สถานที่จัดยานพาหนะสะดวก และเพียงพอ	3.33	0.917	ปานกลาง
2. ห้องอบรมมีเพียงพอและมีบรรยากาศดีต่อการจัดกิจกรรม	3.39	0.871	ปานกลาง
3. หนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์ มีความทันสมัยตรงกับความต้องการ	3.58	0.840	มาก
4. วัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรมมีคุณภาพและใช้งานได้ดี	3.71	0.725	มาก
5. ความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่	3.61	0.727	มาก
6. วัสดุ อุปกรณ์การอบรมเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	3.69	0.882	มาก
7. วัสดุ อุปกรณ์การอบรมมีเพียงพอกับจำนวนผู้เข้าอบรม	3.52	0.885	มาก
8. ความพร้อมในการติดตั้งอุปกรณ์และเตรียมวัสดุ	3.54	0.901	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.55	0.696	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัยพบว่า มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรมมีคุณภาพและใช้งานได้ดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 วัสดุ อุปกรณ์การอบรมเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 หนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์ มีความทันสมัยตรงกับความต้องการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ความพร้อมในการติดตั้งอุปกรณ์และเตรียมวัสดุ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และวัสดุ อุปกรณ์การอบรมมีเพียงพอกับจำนวนผู้เข้าอบรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และมีระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง ได้แก่ ห้องอบรมมีเพียงพอและมีบรรยากาศดีต่อการจัดกิจกรรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 และ สถานที่จัดยานพาหนะสะดวก และเพียงพอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ
ด้านกระบวนการ

ด้านกระบวนการ	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรการอบรม	4.14	0.918	มาก
2. ระยะเวลาในการรับสมัคร	3.92	0.960	มาก
3. วิธีการรับสมัครเข้ารับการอบรม	3.84	0.934	มาก
4. วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.36	0.789	มากที่สุด
5. วิทยากรมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่อบรม	4.39	620	มากที่สุด
6. วิทยากรมีถ่ายทอดเนื้อหาเป็นลำดับและขั้นตอน	4.25	731	มากที่สุด
7. วิทยากรมีการตอบคำถามชัดเจนและตรงประเด็น	4.25	711	มากที่สุด
8. วิทยากรให้โอกาสผู้เข้าอบรมแสดงความคิดเห็นและซักถาม	4.19	677	มาก
9. วิทยากรมีการใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ช่วยในการฝึกอบรม	4.20	722	มาก
10. วิทยากรให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการนำความรู้จาก การอบรมไปประยุกต์ใช้ได้จริง	4.10	0.780	มาก
11. การจัดการอบรมเป็นไปตามกำหนดการ	3.99	0.768	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.15	545	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ ด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัยพบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ วิทยากรมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่อบรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 วิทยากร มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 วิทยากรมีถ่ายทอดเนื้อหาเป็นลำดับและขั้นตอน และวิทยากรมีการตอบคำถามชัดเจนและตรงประเด็น ค่าเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.25 และมีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ วิทยากรมีการใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ช่วยในการฝึกอบรมอย่างเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 วิทยากรให้โอกาสผู้เข้าอบรมแสดงความคิดเห็นและซักถาม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 การประชาสัมพันธ์หลักสูตรการอบรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 วิทยากรให้คำแนะนำ และปรึกษาเกี่ยวกับการนำความรู้จากการอบรมไปประยุกต์ใช้ได้จริง ค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.10 การจัดการอบรมเป็นไปตามกำหนดการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ระยะเวลาในการรับ
สมัคร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และ วิธีการรับสมัครเข้ารับการอบรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ
ด้านผลผลิต

ด้านผลผลิต	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปช่วยในการส่งเสริมการ ประกอบอาชีพหลักได้	4.05	671	มาก
2. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพใหม่/ อาชีพรองได้	4.19	663	มาก
3. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.04	639	มาก
4. สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้	4.00	0.646	มาก
5. ท่านคิดว่าการฝึกอบรมในภาพรวมครั้งนี้ ประโยชน์	4.09	569	มาก
6. ท่านคิดว่าควรมีการจัด โครงการฝึกอบรมนี้ต่อไป	4.15	574	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.08	469	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ ด้านผลผลิต ใน
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัยพบว่ามีความคิดเห็นอยู่
ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพใหม่/อาชีพรองได้ ค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.19 ควรมีการจัด โครงการฝึกอบรมนี้ต่อไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 การฝึกอบรมในภาพรวม
ครั้งนี้มีประโยชน์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปช่วยในการส่งเสริมการประกอบ
อาชีพหลักได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ
4.04 และ สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00

ตาราง 6 สรุปค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพ

การประเมิน	μ	σ	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านสภาวะแวดล้อม	4.15	526	มาก
2. ด้านปัจจัยนำเข้า	3.55	0.696	มาก
3. ด้านกระบวนการ	4.15	545	มาก
4. ด้านผลผลิต	4.08	469	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.98	559	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ระดับความคิดเห็นของการฝึกอบรมอาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในประเด็นการประเมินอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านสภาวะแวดล้อม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ด้านกระบวนการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ด้านผลผลิต ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และด้านปัจจัยนำเข้า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ตามลำดับ

จากข้อมูลที่ได้ทำการรวบรวมประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล และระดับความคิดเห็นในการประเมินโครงการ เพื่อเป็นการศึกษาลักษณะของข้อมูลจำแนกตามประเด็นการประเมิน ผู้วิจัยจึงได้จำแนกความถี่ในปัจจัยด้านอาชีพ กับระดับความคิดเห็นในการประเมิน ประกอบด้วยด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

ตาราง 7 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อมเรื่องการกำหนดหลักสูตร

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ	เรื่องการกำหนดหลักสูตร ระดับความคิดเห็น						รวม (คน)
	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	1	33.33	3
ข้าราชการ	0	0.00	4	50.00	4	50.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	2	18.18	7	63.64	2	18.18	11
ธุรกิจส่วนตัว	1	6.25	10	62.50	5	31.25	16
ลูกจ้าง	2	6.67	22	73.33	6	20.00	30
เกษตรกร	9	15.00	30	50.00	21	35.00	60
แม่บ้าน	1	20.00	3	60.00	1	20.00	5
ว่างงาน	1	14.29	2	28.57	4	57.14	7

จากตาราง 7 พบว่า อาชีพลูกจ้างมีความคิดเห็นเรื่องการกำหนดหลักสูตร อยู่ในระดับมาก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 รองลงมาคือ นักเรียน/นักศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และพนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 ตามลำดับ

ตาราง 8 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อมเรื่องเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการเรียนรู้

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ	เรื่องเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการเรียนรู้ ระดับความคิดเห็น						รวม (คน)
	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	3	100.00	0	0.00	3
ข้าราชการ	0	0.00	4	50.00	4	50.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	1	9.09	9	81.82	1	9.09	11
ธุรกิจส่วนตัว	4	25.00	7	43.75	5	31.25	16
ลูกจ้าง	6	20.00	16	53.33	8	26.67	30
เกษตรกร	13	21.67	28	46.67	19	31.67	60
แม่บ้าน	0	0.00	4	80.00	1	20.00	5
ว่างงาน	0	0.00	5	71.43	2	28.57	7

จากตาราง 8 พบว่า พบว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการเรียนรู้ในระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ อาชีพพนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 และอาชีพแม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ตามลำดับ

ตาราง 9 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อมเรื่องความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ	เรื่องความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ ระดับความคิดเห็น						รวม (คน)
	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	
นักเรียน นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	1	33.33	3
ข้าราชการ	0	0.00	4	50.00	4	50.00	8
พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ	3	27.27	4	36.36	4	36.36	11
ธุรกิจส่วนตัว	4	25.00	4	25.00	8	50.00	16
ลูกจ้าง	4	13.33	18	60.00	8	26.67	30
เกษตรกร	11	18.33	26	43.33	23	38.33	60
แม่บ้าน	1	20.00	4	80.00	00	0.00	5
ว่างงาน	1	14.29	6	85.71	00	0.00	7

จากตาราง 9 พบว่า บุคคลว่างงานมีความคิดเห็นเรื่องความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ อยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ แม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และนักเรียน/นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ตามลำดับ

ตาราง 10 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อมเรื่องเนื้อหาการฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับเวลา

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องเนื้อหาการฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับเวลา								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	1	33.33	0	0.00	3
ข้าราชการ	0	0.00	1	12.50	1	12.50	6	75.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	0	0.00	5	45.45	6	54.55	11
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	1	6.25	8	50.00	7	43.75	16
ลูกจ้าง	3	10.00	9	30.00	9	30.00	9	30.00	30
เกษตรกร	0	0.00	17	28.33	22	36.67	21	35.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	0	0.00	4	80.00	1	20.00	5
ว่างงาน	0	0.00	0	0.00	6	85.71	1	14.29	7

จากตาราง 10 พบว่า บุคคลว่างงานมีความคิดเห็นเรื่องเนื้อหาการฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับเวลา อยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงคือ แม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และนักเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ตามลำดับ

ตาราง 11 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อมเรื่องหลักการและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา มีความครบถ้วนและเข้าใจง่าย

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องหลักการและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา มีความครบถ้วนและเข้าใจง่าย								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	1	33.33	1	33.33	3
ข้าราชการ	0	0.00	1	12.50	1	12.50	6	75.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	0	0.00	5	45.45	6	54.55	11
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	1	6.25	8	50.00	7	43.75	16
ลูกจ้าง	3	10.00	9	30.00	9	30.00	9	30.00	30
เกษตรกร	0	0.00	17	28.33	22	36.67	21	35.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	0	0.00	4	80.00	1	20.00	5
ว่างงาน	0	0.00	0	0.00	6	85.71	1	14.29	7

จากตาราง 11 พบว่า บุคคลว่างงานมีความคิดเห็นเรื่องหลักการและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา มีความครบถ้วนและเข้าใจง่าย อยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือแม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และข้าราชการมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ตามลำดับ

ตาราง 12 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสถานะแวดล้อมเรื่องความรู้จากการอบรมสามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ	ปัจจัยด้านสถานะแวดล้อมเรื่องความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้						
	ระดับความคิดเห็น						รวม (คน)
	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	1	33.33	3
ข้าราชการ	0	0.00	2	25.00	6	75.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	1	9.09	5	45.45	5	45.45	11
ธุรกิจส่วนตัว	3	18.75	9	56.25	4	25.00	16
ลูกจ้าง	7	23.33	14	46.67	9	30.00	30
เกษตรกร	8	13.33	22	36.67	30	50.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	4	80.00	1	20.00	5
ว่างงาน	0	0.00	3	42.86	4	57.14	7

จากตาราง 12 พบว่า อาชีพแม่บ้านมีความคิดเห็นเรื่องความรู้จากการอบรมสามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้ อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือข้าราชการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และนักเรียน/นักศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ตามลำดับ

ตาราง 13 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสถานะแวดล้อมเรื่องการอบรมช่วยปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองในการประกอบอาชีพให้ดีขึ้น

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องการอบรมช่วยปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองในการประกอบอาชีพให้ดีขึ้น							
	ระดับความคิดเห็น							
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	0	0.00	1	33.33
ข้าราชการ	0	0.00	1	12.50	1	12.50	6	75.00
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	1	9.09	7	63.64	3	27.27
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	6	37.50	10	62.50	0	0.00
ลูกจ้าง	0	0.00	5	16.67	19	63.33	6	20.00
เกษตรกร	2	3.33	14	23.33	18	30.00	26	43.33
แม่บ้าน	0	0.00	0	0.00	3	60.00	2	40.00
ว่างงาน	0	0.00	0	0.00	3	42.86	4	57.14

จากตาราง 13 พบว่า ข้าราชการ มีความคิดเห็นเรื่องการอบรมช่วยปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองในการประกอบอาชีพให้ดีขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมาคือ นักเรียน/นักศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ลูกจ้าง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 และพนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 ตามลำดับ

ตาราง 14 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อมเรื่องการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ	เรื่องการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ระดับความคิดเห็น						รวม (คน)
	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	1	33.33	1	33.33	1	33.33	3
ข้าราชการ	1	12.50	1	12.50	6	75.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	5	45.45	6	54.55	11
ธุรกิจส่วนตัว	4	25.00	11	68.75	1	6.25	16
ลูกจ้าง	2	6.67	20	66.67	8	26.67	30
เกษตรกร	12	20.00	24	40.00	24	40.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	2	40.00	3	60.00	5
ว่างงาน	0	0.00	2	28.57	5	71.43	60

จากตาราง 14 พบว่า อาชีพข้าราชการ มีความคิดเห็นเรื่องการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมาคือ ธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 และ ลูกจ้าง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ตามลำดับ

ตาราง 15 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้าเรื่องสถานที่จอดยานพาหนะสะดวกและเพียงพอ

ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพ	เรื่องสถานที่จอดยานพาหนะสะดวกและเพียงพอ										
	ระดับความคิดเห็น										
	น้อยที่สุด	ร้อยละ	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	0	0.00	0	0.00	1	33.33	3
ข้าราชการ	0	0.00	0	0.00	5	62.50	0	0.00	3	37.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	1	9.09	1	9.09	8	72.73	1	9.09	0	0.00	11
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	1	6.25	11	68.75	4	25.00	0	0.00	16
ลูกจ้าง	0	0.00	5	16.67	19	63.33	4	13.33	2	6.67	30
เกษตรกร	0	0.00	6	10.00	27	45.00	9	15.00	18	30.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	0	0.00	5	100.00	0	0.00	0	0.00	5
ว่างงาน	0	0.00	2	28.57	5	71.43	0	0.00	0	0.00	7

จากตาราง 15 พบว่า แม่บ้าน มีความคิดเห็นเรื่องสถานที่จอดยานพาหนะสะดวกและเพียงพออยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือพนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73 และว่างงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ตามลำดับ

ตาราง 16 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้าเรื่องห้องอบรมมีเพียงพอและมีบรรยากาศดีต่อการจัดกิจกรรม

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องห้องอบรมมีเพียงพอและมีบรรยากาศดีต่อการจัดกิจกรรม								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	1	33.33	2	66.67	0	0.00	0	0.00	3
ข้าราชการ	0	0.00	4	50.00	3	37.50	1	12.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	1	9.09	9	81.82	1	9.09	0	0.00	11
ธุรกิจส่วนตัว	2	12.50	12	75.00	0	0.00	2	12.50	16
ลูกจ้าง	2	6.67	22	73.33	4	13.33	2	6.67	30
เกษตรกร	5	8.33	23	38.33	14	23.33	18	30.00	60
แม่บ้าน	1	20.00	4	80.00	0	0.00	0	0.00	5
ว่างงาน	1	14.29	6	85.71	0	0.00	0	0.00	7

จากตาราง 16 พบว่า บุคคลว่างงานมีความคิดเห็น เรื่อง ห้องอบรมมีเพียงพอและมีบรรยากาศดีต่อการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คนคิดเป็น ร้อยละ 85.71 รองลงมาคือพนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 และ แม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ตามลำดับ

ตาราง 17 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้าเรื่องหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์ มีความทันสมัยตรงกับความต้องการ

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์ มีความทันสมัยตรงกับความต้องการ							
	ระดับความคิดเห็น							
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	1	33.33	2	66.67	0	0.00
ข้าราชการ	0	0.00	4	50.00	3	37.50	1	12.50
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	8	72.73	3	27.27	0	0.00
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	13	81.25	0	0.00	3	18.75
ลูกจ้าง	2	6.67	19	63.33	7	23.33	2	6.67
เกษตรกร	4	6.67	18	30.00	18	30.00	20	33.33
แม่บ้าน	0	0.00	4	80.00	1	20.00	0	0.00
ว่างงาน	0	0.00	6	85.71	1	14.29	0	0.00

จากตาราง 17 พบว่า อาชีพว่างงานมีความคิดเห็นเรื่องหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์ มีความทันสมัยตรงกับความต้องการ อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และ แม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ตามลำดับ

ตาราง 18 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้าเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการอบรมมีคุณภาพและใช้งานได้ดี

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการอบรมมีคุณภาพและใช้งานได้ดี								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	1	33.33	2	66.67	0	0.00	3
ข้าราชการ	0	0.00	2	25.00	5	62.50	1	12.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	1	9.09	6	54.55	4	36.36	0	0.00	11
ธุรกิจส่วนตัว	1	6.25	8	50.00	7	43.75	0	0.00	16
ลูกจ้าง	1	3.33	11	36.67	16	53.33	2	6.67	30
เกษตรกร	4	6.67	10	16.67	34	56.67	12	20.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	2	40.00	3	60.00	0	0.00	5
ว่างงาน	0	0.00	2	28.57	5	71.43	0	0.00	7

จากตาราง 18 พบว่า อาชีพว่างงานมีความคิดเห็นเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการอบรมมีคุณภาพและใช้งานได้ดีอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือนักเรียน/นักศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ ข้าราชการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ตามลำดับ

ตาราง 19 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้าเรื่องความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่ ระดับความคิดเห็น								รวม (คน)
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	1	33.33	0	0.00	3
ข้าราชการ	0	0.00	5	62.50	2	25.00	1	12.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	1	9.09	5	45.45	5	45.45	0	0.00	11
ธุรกิจส่วนตัว	1	6.25	4	25.00	11	68.75	0	0.00	16
ลูกจ้าง	0	0.00	19	63.33	9	30.00	2	6.67	30
เกษตรกร	0	0.00	25	41.67	20	33.33	15	25.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	3	60.00	2	40.00	0	0.00	5
ว่างงาน	0	0.00	6	85.71	1	14.29	0	0.00	7

จากตาราง 19 พบว่า อาชีพว่างงานมีความคิดเห็นเรื่องความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 68.75 และ นักเรียน/นักศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ตามลำดับ

ตาราง 20 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้าเรื่องวัสดุ อุปกรณ์การอบรมเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องวัสดุ อุปกรณ์การอบรมเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	1	33.33	1	33.33	1	33.33	0	0.00	3
ข้าราชการ	0	0.00	5	62.50	2	25.00	1	12.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	2	18.18	5	45.45	4	36.36	0	0.00	11
ธุรกิจส่วนตัว	1	6.25	7	43.75	6	37.50	2	12.50	16
ลูกจ้าง	1	3.33	9	30.00	16	53.33	4	13.33	30
เกษตรกร	10	16.67	7	11.67	26	43.33	17	28.33	60
แม่บ้าน	0	0.00	1	20.00	4	80.00	0	0.00	5
ว่างงาน	0	0.00	3	42.86	4	57.14	0	0.00	7

จากตาราง 20 พบว่า อาชีพแม่บ้านมีความคิดเห็นเรื่องวัสดุ อุปกรณ์การอบรมเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือข้าราชการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และ ว่างงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 ตามลำดับ

ตาราง 21 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้าเรื่องวัสดุ อุปกรณ์การอบรมเพียงพอกับจำนวนผู้เข้าอบรม

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องวัสดุ อุปกรณ์การอบรมเพียงพอกับจำนวนผู้เข้าอบรม								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	1	33.33	1	33.33	1	33.33	0	0.00	3
ข้าราชการ	0	0.00	3	37.50	4	50.00	1	12.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	2	18.18	5	45.45	4	36.36	0	0.00	11
ธุรกิจส่วนตัว	1	6.25	11	68.75	2	12.50	2	12.50	16
ลูกจ้าง	1	3.33	19	63.33	7	23.33	3	10.00	30
เกษตรกร	7	11.67	25	41.67	9	15.00	19	31.67	60
แม่บ้าน	0	0.00	2	40.00	3	60.00	0	0.00	5
ว่างงาน	0	0.00	2	28.57	5	71.43	0	0.00	7

จากตาราง 21 พบว่า อาชีพธุรกิจส่วนตัวมีความคิดเห็นเรื่องวัสดุ อุปกรณ์การอบรมเพียงพอกับจำนวนผู้เข้าอบรมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 68.75 รองลงมาคือแม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และ ข้าราชการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ตามลำดับ

ตาราง 22 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับด้านปัจจัยนำเข้าเรื่องความพร้อมในการติดตั้งอุปกรณ์และเตรียมวัสดุ

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องความพร้อมในการติดตั้งอุปกรณ์และเตรียมวัสดุ								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	1	33.33	1	33.33	1	33.33	0	0.00	3
ข้าราชการ	0	0.00	5	62.50	0	0.00	3	37.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	2	18.18	5	45.45	4	36.36	0	0.00	11
ธุรกิจส่วนตัว	1	6.25	6	37.50	9	56.25	0	0.00	16
ลูกจ้าง	2	6.67	18	60.00	7	23.33	3	10.00	30
เกษตรกร	10	16.67	15	25.00	18	30.00	17	28.33	60
แม่บ้าน	0	0.00	1	20.00	4	80.00	0	0.00	5
ว่างงาน	0	0.00	4	57.14	3	42.86	0	0.00	7

จากตาราง 22 พบว่า อาชีพแม่บ้านมีความคิดเห็นเรื่องความพร้อมในการติดตั้งอุปกรณ์และเตรียมวัสดุ อยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือข้าราชการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 และ ลูกจ้าง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ตามลำดับ

ตาราง 23 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการเรื่องการประชาสัมพันธ์หลักสูตรการอบรม

	เรื่องการประชาสัมพันธ์หลักสูตรการอบรม								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	1	33.33	1	33.33	0	0.00	1	33.33	3
ข้าราชการ	1	12.50	0	0.00	0	0.00	7	87.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	2	18.18	5	45.45	4	36.36	0	0.00	11
ธุรกิจส่วนตัว	1	6.25	6	37.50	9	56.25	0	0.00	16
ลูกจ้าง	2	6.67	18	60.00	7	23.33	3	10.00	30
เกษตรกร	10	16.67	15	25.00	18	30.00	17	28.33	60
แม่บ้าน	0	0.00	1	20.00	4	80.00	0	0.00	5
ว่างงาน	0	0.00	4	57.14	3	42.86	0	0.00	7

จากตาราง 23 พบว่า อาชีพข้าราชการมีความคิดเห็นเรื่องการประชาสัมพันธ์หลักสูตรการอบรม อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมาคือแม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และ ลูกจ้างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ตามลำดับ

ตาราง 24 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการเรื่องระยะเวลาในการรับสมัคร

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องระยะเวลาในการรับสมัคร								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	0	0.00	1	33.33	3
ข้าราชการ	1	12.50	0	0.00	2	25.00	5	62.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	0	0.00	3	27.27	8	72.73	11
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	5	31.25	1	6.25	10	62.50	16
ลูกจ้าง	1	3.33	16	53.33	6	20.00	7	23.33	30
เกษตรกร	5	8.33	19	31.67	18	30.00	18	30.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	1	20.00	1	20.00	3	60.00	5
ว่างงาน	0	0.00	1	14.29	6	85.71	0	0.00	7

จากตาราง 24 พบว่า อาชีพว่างงานมีความคิดเห็นเรื่องระยะเวลาในการรับสมัคร อยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือพนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73 และ นักเรียน/นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ตามลำดับ

ตาราง 25 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการเรื่องวิธีการรับสมัครเข้ารับการอบรม

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	วิธีการรับสมัครเข้ารับการอบรม								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม(คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	1	33.33	0	0.00	3
ข้าราชการ	0	0.00	1	12.50	2	25.00	5	62.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	0	0.00	4	36.36	7	63.64	11
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	4	25.00	3	18.75	9	56.25	16
ลูกจ้าง	1	3.33	16	53.33	6	20.00	7	23.33	30
เกษตรกร	1	1.67	48	80.00	4	6.67	7	11.67	60
แม่บ้าน	1	20.00	4	80.00	0	0.00	0	0.00	5
ว่างงาน	1	14.29	6	85.71	0	0.00	0	0.00	7

จากตาราง 25 พบว่า อาชีพว่างงานมีความคิดเห็นเรื่องวิธีการรับสมัครเข้ารับการอบรม อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือเกษตรกร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และแม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และ นักเรียน/นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ตามลำดับ

ตาราง 26 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการเรื่องวิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องวิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	1	33.33	0	0.00	2	66.67	0	0.00	3
ข้าราชการ	0	0.00	1	12.50	2	25.00	5	62.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	0	0.00	4	36.36	7	63.64	11
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	2	12.50	5	31.25	9	56.25	16
ลูกจ้าง	0	0.00	3	10.00	13	43.33	14	46.67	30
เกษตรกร	2	3.33	10	16.67	13	21.67	35	58.33	60
แม่บ้าน	0	0.00	1	20.00	1	20.00	3	60.00	5
ว่างงาน	0	0.00	1	14.29	4	57.14	2	28.57	7

จากตาราง 26 พบว่า อาชีพนักเรียน/นักศึกษามีความคิดเห็นเรื่องวิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ในระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รองลงมาคือพนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 และ ข้าราชการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 ตามลำดับ

ตาราง 27 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการเรื่องวิทยากรมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่อบรม

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องวิทยากรมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่อบรม								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	1	33.33	1	33.33	1	33.33	0	0.00	3
ข้าราชการ	0	0.00	0	0.00	2	25.00	6	75.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	3	27.27	2	18.18	6	54.55	11
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	1	6.25	8	50.00	7	43.75	16
ลูกจ้าง	0	0.00	5	16.67	13	43.33	12	40.00	30
เกษตรกร	0	0.00	9	15.00	29	48.33	22	36.67	60
แม่บ้าน	0	0.00	1	20.00	1	20.00	3	60.00	5
ว่างงาน	0	0.00	1	14.29	4	57.14	2	28.57	7

จากตาราง 27 พบว่า อาชีพข้าราชการมีความคิดเห็นเรื่องวิทยากรมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่อบรมในระดับมากที่สุด จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมาคือแม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และ ว่างงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 57.14 ตามลำดับ

ตาราง 28 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการเรื่องวิทยากรมีการถ่ายทอดเนื้อหาเป็นลำดับและขั้นตอน

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องวิทยากรมีการถ่ายทอดเนื้อหาเป็นลำดับและขั้นตอน							
	ระดับความคิดเห็น							
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	1	33.33	1	33.33	1	33.33	0	0.00 3
ข้าราชการ	0	0.00	0	0.00	2	25.00	6	75.00 8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	3	27.27	2	18.18	6	54.55 11
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	1	6.25	8	50.00	7	43.75 16
ลูกจ้าง	0	0.00	5	16.67	13	43.33	12	40.00 30
เกษตรกร	0	0.00	9	15.00	29	48.33	22	36.67 60
แม่บ้าน	0	0.00	1	20.00	1	20.00	3	60.00 5
ว่างงาน	0	0.00	1	14.29	4	57.14	2	28.57 7

จากตาราง 28 พบว่า อาชีพข้าราชการมีความคิดเห็นเรื่องวิทยากรมีการถ่ายทอดเนื้อหาเป็นลำดับและขั้นตอนในระดับมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมาคือแม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และ ว่างงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 ตามลำดับ

ตาราง 29 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการเรื่องวิทยากรมีการตอบคำถามชัดเจนและตรงประเด็น

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องวิทยากรมีการตอบคำถามชัดเจนและตรงประเด็น								
	ระดับความคิดเห็น								รวม (คน)
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	1	33.33	0	0.00	0	0.00	2	66.67	3
ข้าราชการ	0	0.00	0	0.00	2	25.00	6	75.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	3	27.27	2	18.18	6	54.55	11
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	6	37.50	3	18.75	7	43.75	16
ลูกจ้าง	0	0.00	4	13.33	15	50.00	11	36.67	30
เกษตรกร	0	0.00	6	10.00	35	58.33	19	31.67	60
แม่บ้าน	0	0.00	0	0.00	4	80.00	1	20.00	5
ว่างงาน	0	0.00	0	0.00	3	42.86	4	57.14	7

จากตาราง 29 พบว่า อาชีพแม่บ้านมีความคิดเห็นเรื่องวิทยากรมีการตอบคำถามชัดเจนและตรงประเด็นในระดับมาก จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาคือข้าราชการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และ นักเรียน/นักศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ตามลำดับ

ตาราง 30 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการเรื่องวิทยากรให้โอกาสผู้เข้าอบรมแสดงความคิดเห็นและซักถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องวิทยากรให้โอกาสผู้เข้าอบรมแสดงความคิดเห็นและซักถาม								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	0	0.00	1	33.33	3
ข้าราชการ	0	0.00	0	0.00	3	37.50	5	62.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	1	9.09	4	36.36	6	54.55	11
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	5	31.25	2	12.50	9	56.25	16
ลูกจ้าง	0	0.00	3	10.00	20	66.67	7	23.33	30
เกษตรกร	2	3.33	4	6.67	40	66.67	14	23.33	60
แม่บ้าน	0	0.00	0	0.00	3	60.00	2	40.00	5
ว่างงาน	0	0.00	0	0.00	5	71.43	2	28.57	7

จากตาราง 30 พบว่า บุคคลว่างงานมีความคิดเห็นเรื่องวิทยากรให้โอกาสผู้เข้าอบรมแสดงความคิดเห็นและซักถาม อยู่ในระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือ เกษตรกร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และนักเรียนนักศึกษามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และลูกจ้างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 เช่นเดียวกัน

ตาราง 31 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการเรื่องวิทยากรมีการใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ช่วยในการฝึกอบรม

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องวิทยากรมีการใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ช่วยในการฝึกอบรม								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	1	33.33	1	33.33	1	33.33	3
ข้าราชการ	0	0.00	0	0.00	3	37.50	5	62.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	1	9.09	4	36.36	6	54.55	11
ธุรกิจส่วนตัว	1	6.25	1	6.25	5	31.25	9	56.25	16
ลูกจ้าง	0	0.00	7	23.33	12	40.00	11	36.67	30
เกษตรกร	2	3.33	6	10.00	38	63.33	14	23.33	60
แม่บ้าน	0	0.00	0	0.00	3	60.00	2	40.00	5
ว่างงาน	0	0.00	0	0.00	5	71.43	2	28.57	7

จากตาราง 31 พบว่า บุคคลว่างงานมีความคิดเห็นเรื่องวิทยากรมีการใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ช่วยในการฝึกอบรม อยู่ในระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือเกษตรกรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 63.33 และแม่บ้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ตามลำดับ

ตาราง 32 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการเรื่องวิทยากรให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการนำความรู้จากการอบรมไปประยุกต์ใช้ได้จริง

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องวิทยากรให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการนำความรู้จากการอบรมไปประยุกต์ใช้ได้จริง								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	0	0.00	2	66.67	1	33.33	3
ข้าราชการ	0	0.00	0	0.00	1	12.50	7	87.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	2	18.18	2	18.18	7	63.64	11
ธุรกิจส่วนตัว	1	6.25	3	18.75	3	18.75	9	56.25	16
ลูกจ้าง	0	0.00	6	20.00	17	56.67	7	23.33	30
เกษตรกร	4	6.67	10	16.67	34	56.67	12	20.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	0	0.00	4	80.00	1	20.00	5
ว่างงาน	0	0.00	0	0.00	6	85.71	1	14.29	7

จากตาราง 32 พบว่า ข้าราชการมีความคิดเห็นเรื่องวิทยากรให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการนำความรู้จากการอบรมไปประยุกต์ใช้ได้จริง อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมาคือ บุคคลว่างงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และแม่บ้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ตามลำดับ

ตาราง 33 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการเรื่องการจัดการอบรมเป็นไปตามกำหนดการ

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องการจัดการอบรมเป็นไปตามกำหนดการ								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	0	0.00	2	66.67	1	33.33	3
ข้าราชการ	0	0.00	0	0.00	1	12.50	7	87.50	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	2	18.18	2	18.18	7	63.64	11
ธุรกิจส่วนตัว	2	12.50	3	18.75	0	0.00	11	68.75	16
ลูกจ้าง	0	0.00	9	30.00	12	40.00	9	30.00	30
เกษตรกร	0	0.00	19	31.67	38	63.33	3	5.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	1	20.00	4	80.00	0	0.00	5
ว่างงาน	0	0.00	2	28.57	5	71.43	0	0.00	7

จากตาราง 33 พบว่า ข้าราชการมีความคิดเห็นเรื่องการจัดการอบรมเป็นไปตามกำหนดการ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 รองลงมาคือเกษตรกรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และบุคคลว่างงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ตามลำดับ

ตาราง 34 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านผลผลิตเรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปส่งเสริมการประกอบอาชีพหลักได้

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปส่งเสริมการประกอบอาชีพหลักได้								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	0	0.00	1	33.33	3
ข้าราชการ	0	0.00	1	12.50	3	37.50	4	50.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	0	0.00	9	81.82	2	18.18	11
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	3	18.75	9	56.25	4	25.00	16
ลูกจ้าง	0	0.00	2	6.67	21	70.00	7	23.33	30
เกษตรกร	2	3.33	12	20.00	39	65.00	7	11.67	60
แม่บ้าน	0	0.00	1	20.00	1	20.00	3	60.00	5
ว่างงาน	0	0.00	1	14.29	1	14.29	5	71.43	7

จากตาราง 34 พบว่าพนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นเรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปส่งเสริมการประกอบอาชีพหลักได้ อยู่ในระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 รองลงมาคือ บุคคลว่างงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และลูกจ้างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ตามลำดับ

ตาราง 35 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านผลผลิตเรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพใหม่/อาชีพรองได้

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพใหม่/อาชีพรองได้								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	1	33.33	1	33.33	1	33.33	3
ข้าราชการ	0	0.00	1	12.50	3	37.50	4	50.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	0	0.00	9	81.82	2	18.18	11
ธุรกิจส่วนตัว	0	0.00	2	12.50	8	50.00	6	37.50	16
ลูกจ้าง	0	0.00	2	6.67	14	46.67	14	46.67	30
เกษตรกร	2	3.33	6	10.00	43	71.67	9	15.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	1	20.00	1	20.00	3	60.00	5
ว่างงาน	0	0.00	1	14.29	1	14.29	5	71.43	7

จากตาราง 35 พบว่า พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นเรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพใหม่/อาชีพรองได้ อยู่ในระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 รองลงมาคือ เกษตรกร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 71.67 บุคคลว่างงาน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 ตามลำดับ

ตาราง 36 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านผลผลิตเรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้						
	ระดับความคิดเห็น						
	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	1	33.33	3
ข้าราชการ	1	12.50	3	37.50	4	50.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	4	36.36	5	45.45	2	18.18	11
ธุรกิจส่วนตัว	5	31.25	5	31.25	6	37.50	16
ลูกจ้าง	1	3.33	16	53.33	13	43.33	30
เกษตรกร	15	25.00	40	66.67	5	8.33	60
แม่บ้าน	0	0.00	4	80.00	1	20.00	5
ว่างงาน	0	0.00	6	85.71	1	14.29	7

จากตาราง 36 พบว่า บุคคลว่างงานมีความคิดเห็นเรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 รองลงมาคือ แม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเกษตรกรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และนักเรียน นักศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 เช่นเดียวกัน

ตาราง 37 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านผลผลิตเรื่องสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพใหม่/อาชีพรอง ได้								
	ระดับความคิดเห็น								
	น้อย	ร้อยละ	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	0	0.00	2	66.67	1	33.33	3
ข้าราชการ	0	0.00	3	37.50	3	37.50	2	25.00	8
พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	4	36.36	5	45.45	2	18.18	11
ธุรกิจส่วนตัว	1	6.25	0	0.00	9	56.25	6	37.50	16
ลูกจ้าง	0	0.00	1	3.33	17	56.67	12	40.00	30
เกษตรกร	2	3.33	12	20.00	43	71.67	3	5.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	0	0.00	2	40.00	3	60.00	5
ว่างงาน	0	0.00	0	0.00	2	28.57	5	71.43	7

จากตาราง 37 พบว่า เกษตรกรมีความคิดเห็นเรื่องสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพใหม่ อาชีพรองได้ อยู่ในระดับมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 71.67 และบุคคลว่างงานมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือนักเรียน นักศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ตามลำดับ

ตาราง 38 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านผลผลิตเรื่องท่านคิดว่าการฝึกอบรมในภาพรวมครั้งนี้มีประโยชน์

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	ปัจจัยด้านผลผลิตเรื่องท่านคิดว่าการฝึกอบรมในภาพรวมครั้งนี้มีประโยชน์						
	ระดับความคิดเห็น						
	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	รวม (คน)
นักเรียน/นักศึกษา	0	0.00	2	66.67	1	33.33	3
ข้าราชการ	2	25.00	4	50.00	2	25.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	9	81.82	2	18.18	11
ลูกจ้าง	0	0.00	21	70.00	9	30.00	30
เกษตรกร	8	13.33	40	66.67	12	20.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	4	80.00	1	20.00	5
ว่างงาน	0	0.00	3	42.86	4	57.14	7

จากตาราง 38 พบว่า พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นว่าการฝึกอบรมในภาพรวมครั้งนี้มีประโยชน์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 รองลงมาคือแม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และลูกจ้างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 70 ตามลำดับ

ตาราง 39 การแจกแจงระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพกับปัจจัยด้านผลผลิตเรื่องท่านคิดว่าควรมีการจัดโครงการฝึกอบรมนี้ต่อไป

ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพ	เรื่องท่านคิดว่าควรมีการจัดโครงการฝึกอบรมนี้ต่อไป						
	ระดับความคิดเห็น						รวม (คน)
	ปานกลาง	ร้อยละ	มาก	ร้อยละ	มากที่สุด	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	1	33.33	1	33.33	1	33.33	3
ข้าราชการ	2	25.00	4	50.00	2	25.00	8
พนักงานของรัฐ, รัฐวิสาหกิจ	0	0.00	9	81.82	2	18.18	11
ธุรกิจส่วนตัว	3	18.75	9	56.25	4	25.00	16
ลูกจ้าง	0	0.00	21	70.00	9	30.00	30
เกษตรกร	8	13.33	40	66.67	12	20.00	60
แม่บ้าน	0	0.00	4	80.00	1	20.00	5
ว่างงาน	0	0.00	3	42.86	4	57.14	7

จากตาราง 39 พบว่าพนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็นว่าคุณควรมีการจัดโครงการฝึกอบรมนี้ต่อไปอยู่ในระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 รองลงมาคือ แม่บ้าน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และเกษตรกรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ตามลำดับ

ตาราง 40 สรุปอาชีพที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดในด้านสภาวะแวดล้อม

ด้านสภาวะแวดล้อม	อาชีพที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด	ระดับความคิดเห็น
1. การกำหนดหลักสูตร	ลูกจ้าง	มาก
2. เนื้อหาครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการเรียนรู้	นักเรียน นักศึกษา	มาก
3. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพได้	บุคคลว่างงาน	มาก
4. เนื้อหาการฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับเวลา	บุคคลว่างงาน	มาก
5. หลักการและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา มีความครบถ้วนและเข้าใจง่าย	บุคคลว่างงาน	มาก
6. ความรู้จากการอบรมสามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้	แม่บ้าน	มาก
7. การอบรมช่วยปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองในการประกอบอาชีพให้ดีขึ้น	ข้าราชการ	มากที่สุด
8. การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	ข้าราชการ	มากที่สุด

จากตารางพบว่าอาชีพข้าราชการมีความคิดเห็นว่าการอบรมช่วยปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 41 สรุปอาชีพที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุดในด้านปัจจัยนำเข้า

ด้านปัจจัยนำเข้า	อาชีพที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด	ระดับความคิดเห็น
1. สถานที่จอดยานพาหนะสะดวก และเพียงพอ	แม่บ้าน	ปานกลาง
2. ห้องอบรมมีเพียงพอและมีบรรยากาศดีต่อการจัดกิจกรรม	บุคคลว่างงาน	ปานกลาง
3. หนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์ มีความทันสมัยตรงกับความต้องการ	บุคคลว่างงาน	ปานกลาง
4. วัสดุ อุปกรณ์ประกอบการอบรมมีคุณภาพและใช้งานได้ดี	บุคคลว่างงาน	มาก
5. ความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่	บุคคลว่างงาน	ปานกลาง
6. วัสดุ อุปกรณ์การอบรมเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	แม่บ้าน	มาก
7. วัสดุ อุปกรณ์การอบรมเพียงพอกับจำนวนผู้เข้าอบรม	ธุรกิจส่วนตัว	ปานกลาง
8. ความพร้อมในการติดตั้งอุปกรณ์และเตรียมวัสดุ	แม่บ้าน	มาก

จากตารางพบว่า แม่บ้าน และบุคคลว่างงานมีความคิดเห็นในด้านวัสดุประกอบการอบรม และความพร้อมในการติดตั้งอุปกรณ์และเตรียมวัสดุ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 42 สรุปการแจกแจงความถี่ด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการ

ด้านกระบวนการ	อาชีพที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด	ระดับความคิดเห็น
1. การประชาสัมพันธ์หลักสูตรการอบรม	ข้าราชการ	มากที่สุด
2. ระยะเวลาในการรับสมัคร	บุคคลว่างงาน	มาก
3. วิธีการรับสมัครเข้ารับการอบรม	บุคคลว่างงาน	ปานกลาง
4. วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	นักเรียน นักศึกษา	มาก
5. วิทยากรมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่อบรม	ข้าราชการ	มากที่สุด
6. วิทยากรมีการถ่ายทอดเนื้อหาเป็นลำดับและขั้นตอน	ข้าราชการ	มากที่สุด
7. วิทยากรมีการตอบคำถามชัดเจนและตรงประเด็น	แม่บ้าน	มาก
8. วิทยากรให้โอกาสผู้เข้าอบรมแสดงความคิดเห็น และซักถาม	บุคคลว่างงาน	มาก
9. วิทยากรมีการใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ช่วยในการฝึกอบรม	บุคคลว่างงาน	มาก
10. วิทยากรให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการนำความรู้จากการอบรมไป ประยุกต์ใช้ได้จริง	ข้าราชการ	มากที่สุด
11. การจัดการอบรมเป็นไปตามกำหนดการ	ข้าราชการ	มากที่สุด

จากตารางพบว่าอาชีพข้าราชการมีระดับความคิดเห็นในด้านการประชาสัมพันธ์ วิทยากร เนื้อหาวิชา และคิดว่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตได้จริง อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 43 สรุปการแจกแจงความถี่ด้านอาชีพกับปัจจัยด้านผลผลิต

ด้านผลผลิต	อาชีพที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด	ระดับความคิดเห็น
1. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปส่งเสริมการประกอบอาชีพหลักได้	พนักงานของรัฐ , รัฐวิสาหกิจ	มาก
2. สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพใหม่/อาชีพรอง ได้	พนักงานของรัฐ , รัฐวิสาหกิจ	มาก
3. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	บุคคลว่างงาน	มาก
4. สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้	เกษตรกร	มาก
5. ท่านคิดว่า การฝึกอบรมในภาพรวมครั้งนี้มีประโยชน์	พนักงานของรัฐ , รัฐวิสาหกิจ	มาก
6. ท่านคิดว่า ควรมีการจัดโครงการฝึกอบรมนี้ต่อไป	พนักงานของรัฐ , รัฐวิสาหกิจ	มาก

จากตารางพบว่า อาชีพเกษตรกรมีระดับความคิดเห็นในปัจจัยด้านผลผลิตอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมี 4 กลุ่มอาชีพ คือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ บุคคลว่างงาน และเกษตรกร

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อ
โครงการคาราวานบริการวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

ปัญหาและอุปสรรคของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

1. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีอาชีพและมีภาระทางบ้านมาก ไม่ค่อยได้มาร่วมกิจกรรม
2. จุดถ่ายทอดความรู้ไม่กระจายทั่วทั้งตำบล ทำให้ลำบากในการเดินทาง
3. การถ่ายทอดความรู้บางครั้งขาดการประชาสัมพันธ์ และการนัดหมายเวลาล่วงหน้า

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

1. ควรจัดให้วิทยากรมีการบรรยายความรู้ตามหมู่บ้านต่างๆ ที่มีผู้สนใจต้องการการเรียนรู้ในหมู่บ้านนั้นๆ
2. ควรมีการตั้งจุดถ่ายทอดความรู้หลาย ๆ จุด
3. ควรประชาสัมพันธ์จุดถ่ายทอดความรู้ และวันในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้สนใจอย่างทั่วถึง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาการประเมินโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ มีวัตถุประสงค์ของการศึกษา 1) เพื่อประเมินระดับความคิดเห็น โครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา 2) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่มีต่อโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ ประชากรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพจากโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ ในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพจากโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 46 – 55 ปี การศึกษาระดับประถมศึกษาจำนวน 52 คน สถานภาพสมรส จำนวน 75 คน ประกอบอาชีพเกษตรกรจำนวน 60 คน

การประเมินผลโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

ด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพ ด้านสภาวะแวดล้อม ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ความรู้จากการอบรมสามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้ รองลงมาคือ การกำหนดหลักสูตร และความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพ ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ วัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรมมีคุณภาพและการใช้งานได้ดี รองลงมาคือ วัสดุอุปกรณ์การอบรมเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่

ด้านกระบวนการ พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพ ด้านกระบวนการ ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วิทยากรมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่อบรม รองลงมาคือ วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ วิทยากรมีการจัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชาเหมาะสม และวิทยากรมีการตอบคำถามชัดเจนและตรงประเด็น

ด้านผลผลิต พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพ ด้านผลผลิต ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพใหม่/อาชีพรองได้ รองลงมาคือ ควรมีการจัดโครงการฝึกอบรมนี้ต่อไป และการฝึกอบรมในภาพรวมครั้งนี้มีประโยชน์

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาทำการแจกแจงความถี่ระหว่างอาชีพกับปัจจัยด้านสภาวะแวดล้อม พบว่า อาชีพข้าราชการเป็นอาชีพที่มีระดับความคิดเห็นด้านความสามารถในการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ และคิดว่าการอบรมสามารถปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองในการประกอบอาชีพให้ดีขึ้นรวมถึงการนำไปใช้ชีวิตประจำวันได้ในระดับมากที่สุด

ส่วนบุคคลว่างงานมีระดับความคิดเห็นด้านสภาวะแวดล้อมเกี่ยวกับความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ เนื้อหามีความเหมาะสมกับเวลา และหลักการและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา มีความครบถ้วนและเข้าใจง่ายอยู่ในระดับมาก สำหรับอาชีพแม่บ้าน มีระดับความคิดเห็นว่าความรู้จากการอบรมสามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้ และ การกำหนดหลักสูตรให้มีเนื้อหาครอบคลุมการในเรื่องที่ต้องการเรียนรู้อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

การแจกแจงความถี่ด้านอาชีพกับปัจจัยนำเข้า พบว่าอาชีพมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านกายภาพได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์การอบรมการเกษตร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เนื่องด้วยเป็นการให้บริการองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่การจัดเตรียมสถานที่จอดรถ ห้องประชุม สำหรับจัดการอบรม การประสานงานกับเจ้าหน้าที่ต้องเกี่ยวข้องกับบุคลากรหลายฝ่าย ทำให้ผลการประเมินออกมาอยู่ในระดับปานกลาง สิ่งที่ควรคำนึงถึงและรับดำเนินการแก้ไขประเด็นที่หนึ่ง ควรเลือกสถานที่ในการตั้งหน่วยบริการองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ที่มีความพร้อม และศักยภาพในการรองรับคนเข้าอบรม เช่น หน่วยงานขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น สถานศึกษาในพื้นที่ ประเด็นที่สอง เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการควรแสดงบทบาทที่ชัดเจนในการประสานงานและอำนวยความสะดวกแก่ผู้เข้าอบรม โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ เพราะภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ซึ่งถือเป็นบุคลากรของรัฐเป็นสิ่งที่ประชาชนคิดว่าเข้าถึงยาก บางกลุ่มไม่กล้าพูดคุย และแสดงความต้องการต่อเจ้าหน้าที่ ทำให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อสารได้

การแจกแจงความถี่ด้านอาชีพกับปัจจัยด้านกระบวนการ พบว่า ข้าราชการมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์หลักสูตรการอบรม วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ วิทยากรมีการถ่ายทอดเนื้อหาเป็นลำดับและขั้นตอน วิทยากรให้คำแนะนำเกี่ยวกับการนำความรู้จากการอบรมไปประยุกต์ใช้ได้จริง และการจัดอบรมเป็นไปตามกำหนดการ อยู่ในระดับมากที่สุด

บุคคลว่างงานมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาในการรับสมัคร วิทยากรให้โอกาสผู้เข้าอบรมแสดงความคิดเห็นและซักถาม และวิทยากรมีการใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ช่วยในการฝึกอบรม อยู่ในระดับมาก

แม่บ้านมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิทยากรมีการตอบคำถามชัดเจนและตรงประเด็น อยู่ในระดับมาก

นักเรียน นักศึกษา มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับเกี่ยวกับวิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ อยู่ในระดับมาก และบุคคลว่างงานมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการรับสมัคร เข้ารับการอบรม อยู่ในระดับปานกลาง

แม้ว่าการประชาสัมพันธ์จะมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด แต่ระยะเวลาการรับสมัครผู้เข้าอบรมนั้น ควรเน้นไปที่หัวหน้าชุมชนหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดีกว่ามหาวิทยาลัยซึ่งอยู่นอกเหนือจากพื้นที่ ส่วนวิธีการสมัครก็ไม่ควรให้มีขั้นตอนยุ่งยากมากนัก เพื่ออำนวยความสะดวกแก่เกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่ แต่ควรมีการจัดเก็บหลักฐานของผู้เข้าอบรมเพื่อการติดตามในภายหลังด้วย

การแจกแจงความถี่ด้านอาชีพกับปัจจัยด้านผลผลิต พบว่า พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ การนำความรู้ที่ได้รับไปส่งเสริมการประกอบอาชีพหลัก อาชีพรอง ได้ และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ตลอดจนสามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้ โดยรวมเห็นว่าการฝึกอบรมครั้งนี้มีประโยชน์และสมควรให้มีการฝึกอบรมนี้ต่อไป อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นถึงผลที่ได้รับจากการจัดโครงการฯ ในรูปแบบการบริการวิชาการแบบเคลื่อนที่ เกษตรกรในพื้นที่ห่างไกลส่วนใหญ่ มีโอกาสในการเข้าถึงองค์ความรู้จำกัด เมื่อได้รับการให้บริการด้วยหน่วยให้บริการองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่จากหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษา จึงมีความรู้สึกที่ได้รับการตอบสนองและความสนใจจากหน่วยงานรัฐอย่างจริงจัง จึงมีความตั้งใจในการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์และต้องการให้มีการจัดโครงการในแบบหน่วยเคลื่อนที่ต่อไป

ปัญหาและอุปสรรคของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

1. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีอาชีพและมีภาระทางบ้านมาก ไม่ค่อยได้มาร่วมกิจกรรม
2. จุดถ่ายทอดความรู้ไม่กระจายทั่วทั้งตำบล ทำให้ลำบากในการเดินทาง
3. การถ่ายทอดความรู้บางครั้งขาดการประชาสัมพันธ์ และการนัดหมายเวลาล่วงหน้า

อภิปรายผล

จากผลการประเมินโครงการการรวมนบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ โดยใช้รูปแบบการประเมินที่เน้นการให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ (Decision-Oriented Evaluation Models) ในรูปแบบชิปปี้ (CIPP: I Model) สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ด้านสถานะแวดล้อม แสดงให้เห็นว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพ ในภาพรวมทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ หลักการและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา รองลงมา ได้แก่ การฝึกอบรมควรเน้นเพื่อปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองในการประกอบอาชีพ และความเหมาะสมของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของบุญชู มั่งคั่ง (2543) เรื่อง การประเมินโครงการฝึกอบรมและการพัฒนาอาชีพด้านการเกษตรชาวกัมพูชาของศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดนจังหวัดสระแก้ว โดยผลการประเมินด้านบริบท พบว่า ผู้ดำเนินการฝึกอบรมมีความคิดเห็นต่อด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์และความสอดคล้องของโครงการ โดยภาพรวม เห็นด้วยในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะโครงการนี้เป็นโครงการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนให้ประชาชนเกิดความเข้มแข็งเพื่อเป็นพลังในการต่อสู้ความยากจน และกระจายรายได้สู่ชุมชนโดยมีเป้าหมายเพื่อจัดการศึกษาวิชาชีพให้แก่ผู้สนใจในชุมชน ดังนั้นเมื่อเข้าศึกษาในโครงการผู้ที่เข้ารับการศึกษาก็ชุมชนจึงได้รับประโยชน์จากโครงการตรงตามวัตถุประสงค์ของโครงการทุกประการ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวรวิสา สารวรรณ (2554) ที่พบว่าโครงการบริการวิชาการฐานความรู้ใต้เดือนดิน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีความจำเป็น มีความสำคัญและมีความเป็นไปได้ ในการดำเนินโครงการเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน กลุ่มเกษตรกร นักวิชาการ นักวิจัย นักเรียนนักศึกษา หน่วยงานของภาครัฐและเอกชน และบุคคลทั่วไป ที่จะรับบริการวิชาการ และนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

ด้านปัจจัยนำเข้า จากการประเมินผลโครงการพบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพ ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ มีวัสดุอุปกรณ์ประกอบการอบรมที่มีคุณภาพเหมาะสม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วริศรา สารวรรณ (2554) ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการบริการวิชาการฐานความรู้ใต้เขื่อนดินมหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยผู้เข้าอบรมมีระดับความคิดเห็นต่อโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาประเด็นที่ผู้เข้าอบรมมีระดับความคิดเห็นมากในด้านความเหมาะสมของอาคารสถานที่ ได้แก่ โรงเพาะเลี้ยงไส้เดือนดิน อยู่ในระดับ มากที่สุด ส่วนห้องสำหรับจัดกิจกรรม ปฏิบัติการศูนย์สาธิต และห้องบรรยาย/อบรม อยู่ในระดับมาก โดยผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่าระดับความคิดเห็น ร่องลงมา ได้แก่ วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา สอดคล้องกับผลการศึกษาของวริศรา สารวรรณ (2554) ที่พบว่าประเด็นความเหมาะสมของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษาดูงาน ได้แก่ ความพร้อมของวัสดุและอุปกรณ์ที่สาธิต / เรียนรู้ วัสดุ / อุปกรณ์สาธิต ที่ใช้ในการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้ศึกษาดูงานอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ส่วนความสะดวกในการติดต่อประสานงานเกี่ยวกับการอบรมพบว่ามีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิศร อัครสันตติพิทกุล (อ้างใน วริศรา สารวรรณ, 2554) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ผู้เข้าฝึกอบรม เห็นด้วยว่า โครงการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประสบผลสำเร็จในระดับมาก เมื่อพิจารณาทางด้านด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านปัจจัยนำเข้า มีสื่อประกอบการเรียนรู้ที่เหมาะสมและทันสมัย ตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม เช่นเดียวกับผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่า หนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์ มีความทันสมัยตรงกับความ ต้องการ และยังสอดคล้องกับชนวันัน คณานุตร (2545) เรื่องการประเมินโครงการอาชีวศึกษา เพื่อการพัฒนาชนบท (อส.กช.) ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท (อส.กช.) ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี เชียงราย โดยด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า ยุทธวิธีที่ใช้ในการดำเนินงานในหลักสูตรและยุทธวิธีที่ใช้ในการสอน ผู้รับผิดชอบโครงการ นักเรียนที่เรียนในโครงการ งบประมาณ สื่อการเรียนการสอน อาคารสถานที่ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะการปฏิบัติงานตามโครงการได้มีแผนการปฏิบัติงานล่วงหน้าที่มีความชัดเจน บุคลากรมีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีความเต็มใจ และกระตือรือร้นที่จะเข้ามาเรียนในโครงการ ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาวิชาที่เรียนสอดคล้องกับอาชีพของตนเอง และยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

ด้านกระบวนการ จากการประเมินโครงการพบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพ ด้านกระบวนการ ในภาพรวมทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ วิทยากรมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชานั้น รองลงมา ได้แก่ วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ วิทยากรมีการจัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหาวิชาเหมาะสม และวิทยากรมีการตอบคำถามชัดเจนและตรงประเด็น ซึ่งแตกต่างจากผลการศึกษาของวรศรา สารวรรณ (2554) จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความคิดเห็นของความเหมาะสมต่อปัจจัยย่อยทุกปัจจัยของด้านกระบวนการอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ การใช้สถานที่ศึกษาดูงานศูนย์สารสนเทศใต้เคื่อนดิน สังกัดภาควิทยาศาสตร์การดินและสิ่งแวดล้อม คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้ รองลงมา ได้แก่ ความสามารถของวิทยากรในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ และการศึกษาดูงานเป็นไปตามกำหนดการ และสอดคล้องกับสูตรเกียรติ คำยา (2551) เรื่อง การประเมินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับผู้ต้องขังในเรือนจำ จังหวัดลำพูน ผลการประเมินด้านกระบวนการทั้งโดยรวมและแต่ละด้านมีความเหมาะสมในระดับ ปานกลาง โดยมีความเหมาะสมเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ด้านการใช้หลักสูตร ด้านกิจกรรมการพบกลุ่ม และด้านการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เป็นเพราะผู้รับผิดชอบโครงการมีการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อให้โครงการสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามแผนที่กำหนดไว้

ด้านผลผลิต จากการประเมินโครงการพบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ที่รับการฝึกอบรมอาชีพ ด้านผลผลิต ในภาพรวมทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รองลงมา คิดว่าควรมีการจัดโครงการฝึกอบรมนี้ต่อไป และเห็นว่าการฝึกอบรมในภาพรวมครั้งนี้มีประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วรศรา สารวรรณ (2554) ที่พบว่าโครงการบริการวิชาการฐานความรู้ใต้เคื่อนดิน ของศูนย์สารสนเทศใต้เคื่อนดิน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ในทางบวก สามารถนำข้อมูลจากการวิจัยไปตัดสินใจปรับปรุงขยายโครงการต่อเนื่องไปได้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของศิริพร ญาคินุกูล (2548) เรื่อง การประเมินโครงการฝึกอบรมอาชีพนอกภาคเกษตร เพื่ออนุรักษ์ดินน้ำของหน่วยจัดการต้นน้ำแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษา พบว่าประชาชนที่ได้รับการฝึกอบรมอาชีพนอกภาคเกษตร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินโครงการฝึกอบรมอาชีพนอกภาคเกษตร โดยเห็นด้วยมากที่สุดด้านผลผลิต รองลงมาด้านกระบวนการดำเนินโครงการ และเห็นด้วยมาก ด้านบริบท และด้านปัจจัยนำเข้า ซึ่งผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อโครงการฝึกอบรมอาชีพ เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัวซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)

ข้อเสนอแนะ

ด้านสถานะแวดล้อม

การวางแผนนโยบายด้านการฝึกอบรมของหน่วยซึ่งแต่เดิมมีลักษณะของการดำเนินงานแบบสั่งการ (Top Down) โดยแผนงานและกิจกรรมต่างๆ ได้ถูกกำหนดโดยโครงการฯ ล่วงหน้าไว้แล้ว ทำให้ขาดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชาวบ้านและเจ้าหน้าที่ของโครงการ แท้ที่จริงแล้วความต้องการของชาวบ้านและกลุ่มเป้าหมายเป็นปัจจัยที่ควรนำมาพิจารณาในการกำหนดนโยบายการฝึกอบรมของหน่วย ซึ่งต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการและสามารถเชื่อมโยงกับบริบทของชุมชนในพื้นที่เป้าหมายได้อย่างชัดเจน โดยหน่วยให้บริการต้องมีการกำหนดแผนและโครงการระยะยาวล่วงหน้า 3 ปี และ 5 ปี รวมถึงต้องมีแผนการติดตามความสัมฤทธิ์ผลของโครงการอย่างต่อเนื่องด้วย การฝึกอบรมอาชีพไม่สำเร็จและประสบผลสำเร็จโดยปราศจากการติดตามผล รวมทั้งส่งเสริมให้มีกิจกรรมการกำหนดชุมชนต้นแบบที่สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเข้ารับการฝึกอบรมไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาอาชีพหลัก เกิดการสร้างอาชีพใหม่/อาชีพเสริมของคนในชุมชนได้อย่างแท้จริง (Success Case) การกำหนดเกณฑ์ของชุมชนต้นแบบที่แต่ละชุมชนสามารถเข้าถึงและปฏิบัติตามได้ มีการทำงานแบบบูรณาการระหว่างผู้นำชุมชน คนในชุมชนและเจ้าหน้าที่ของโครงการอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม

ด้านปัจจัยนำเข้า

การปรับเปลี่ยนแนวคิดของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการให้มีความรู้สึกระหนักในบทบาทและหน้าที่ในการเป็นผู้นำองค์ความรู้ไปส่งเสริมและเผยแพร่ให้ประชาชนในชุมชนให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง นอกจากการสร้างแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติแล้ว การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เข้าอบรมก็ต้องทำอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมควบคู่กันไปด้วย จากผลการประเมินความเหมาะสมของโครงการ โดยมากผู้เข้าอบรมมีความรู้สึกว่าปัจจัยนำเข้าด้านอื่น ได้แก่ วัสดุ อุปกรณ์ วิทยากร และองค์ความรู้มีความทันสมัยและตรงตามที่ต้องการแล้ว ส่วนที่เหลือคือการกระตุ้นให้ผู้เข้าอบรมเห็นความสำคัญของการเข้าร่วมโครงการและแสดงให้เห็นว่าหน่วยบริการจะเป็นผู้สนับสนุนและเป็นที่ปรึกษาให้แก่ผู้เข้าอบรมที่มีความตั้งใจและต้องการนำไปใช้ประโยชน์จริงจัง

ด้านกระบวนการ

การปรับเปลี่ยนวิธีปฏิบัติ จากการสาธิตและฝึกอบรม เป็นการแลกเปลี่ยน และเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างเจ้าหน้าที่โครงการและผู้เข้ารับการอบรม โดยเบื้องต้นเมื่อโครงการดำเนินไปในระยะที่สอง ผู้จัดสามารถทราบถึงพื้นฐานและความต้องการที่แท้จริงของผู้เข้ารับการอบรม

แล้ว การคัดเลือกผู้เข้ารับการอบรมย่อมมีความสำคัญและจำเป็นต่อโครงการมากยิ่งขึ้น หากมีการดำเนินกิจกรรมกับกลุ่มเป้าหมายเดิมเพื่อให้การดำเนินโครงการประสบผลสัมฤทธิ์มากกว่าการอบรมแบบกระจายกลุ่มเป้าหมายและเปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายไปเรื่อย ๆ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงปัญหาและอุปสรรคจากการที่ไม่สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้ จึงต้องมีการทบทวนร่วมกันระหว่างผู้ให้กับผู้รับ และหาแนวทางการแก้ไขปัญหาร่วมกัน

ด้านผลผลิต

การวางแผนการจัดฝึกอบรมของแต่ละโครงการ ไม่มีการบรรจุแผนการติดตามผลและประเมินโครงการด้านการนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ ทำให้รัฐบาลเสียงบประมาณในการจัดอบรมในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก เนื่องจากจัดฝึกอบรมแล้วไม่มีการติดตามผลว่าผู้เข้ารับโครงการสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงหรือไม่ โดยบางหน่วยงานประเมินผลความสำเร็จของโครงการ ณ ระยะเวลาที่เริ่มต้นและจบโครงการเท่านั้น ซึ่งต่อไปหน่วยต้องมีการประเมินผลการนำองค์ความรู้ไปใช้ โดยมีแผนการติดตามระยะ 6 เดือน หรือ 1 ปี เพื่อความยั่งยืนของโครงการต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบถึงผลการดำเนินงานโครงการระหว่างแต่ละเขตพื้นที่ในภาคเหนือ คือ เชียงราย ลำปาง ดาก พิชญ โลก และน่าน รวมถึงสถาบันวิจัยและฝึกอบรมการเกษตรลำปาง
2. ควรศึกษาและประเมินโครงการฝึกอบรมอาชีพแบบเจาะลึกทีละ โครงการเพื่อหาความพึงพอใจและปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการดำเนินโครงการ แล้วจัดระดับความพึงพอใจ นำผลของแต่ละโครงการมาประเมินเปรียบเทียบความเด่นและความด้อย ผลได้เสียที่เกิดขึ้น จัดเรียงลำดับโครงการที่ได้ผลผลิตมากน้อย เพื่อหาทางเลือกว่าจะสนับสนุน ยกเลิก หรือปรับปรุงโครงการต่อไป
3. ควรมีการศึกษาและติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินโครงการต่างๆ มีการประเมินความพึงพอใจของชุมชนต่อโครงการที่ได้ปฏิบัติ แล้วนำมาเปรียบเทียบผลการปฏิบัติ เพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน และแก้ไขปัญาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

- โกวิท ประวาลพุกกะ และ สมศักดิ์สินธุระเวชอยู่. 2527. การประเมินในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- กาน มงกุฎ. 2551. การประเมินโครงการฝึกอาชีพเพื่อหารายได้ระหว่างเรียนในโรงเรียนสุทธสิริโสภาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคายเขต 2. สกลนคร: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิรพันธ์ เหลืองอร่าม. 2542. การประเมินโครงการทดลอง จัดศูนย์โรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โรงเรียนบ้านปวงอำเภอยางชุมน้อย จังหวัดอำนาจเจริญ. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนวัฒน์ คณะบุตร. 2545. การประเมินโครงการอาชีวศึกษาเพื่อการพัฒนาชนบท (อศ.กช.) ของมหาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงราย. เชียงราย: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- นคร มุลคำ. 2541. การประเมินผลโครงการคัดกรองมะเร็งปากมดลูกอำเภอค้อยเต่า จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญชู มั่งคั่ง. 2543. การประเมินโครงการฝึกอบรมและการพัฒนาอาชีพด้านการเกษตรชาวแก้มพูชาของศูนย์ฝึกและพัฒนาอาชีพราษฎรไทยบริเวณชายแดน จังหวัดสระแก้ว. ชลบุรี: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. 2551. แผนงานและโครงการประจำปี 2551. เชียงใหม่: หน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.
- ไมตรี โพธิ์นวล. 2545. การประเมินการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระเพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียนของนักเรียน มัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. ขอนแก่น: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เขาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. 2542. การประเมินโครงการแนวคิดและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วริศรา สารวรรณ. 2554. การประเมินผลโครงการบริการวิชาการฐานความรู้สู่เดือนดินมหาวิทยาลัยแม่โจ้. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

- วิเชียร แสนคำ. 2551. การประเมินโครงการส่งเสริมอาชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยหินลาด อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. ขอนแก่น: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. 2537. ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ญาติบุญ. 2548. การประเมินโครงการฝึกอบรมอาชีพนอกภาคเกษตร เพื่ออนุรักษ์ต้นน้ำของหน่วยจัดการต้นน้ำแก่งกระจาน อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี. กรุงเทพฯ: ภาคนิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สมคิด พรหมชัย. 2542. เทคนิคการประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. 2535. “ความรู้พื้นฐานสำหรับการประเมินโครงการทางการศึกษา”. รวมบทความทางการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สวาท ภูคำแสน. 2537. การประเมิน โครงการ. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2552. “แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550 – 2554)”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.udd.go.th/Thai-html/05022007/PDF/PDF01/index.htm> (10 มีนาคม 2554).
- สุพาดา สิริกุดตา และวลัยลักษณ์ อัครีวงศ์. 2546. สถิติธุรกิจ. กรุงเทพฯ : บริษัท ธรรมสาร จำกัด.
- สุภาพ วาดเขียน และอรพินธ์ โกชนดา. 2554. “การวัดและประเมินผล”. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=3622.0;wap2> (10 มีนาคม 2554).
- สุรเกียรติ์ คำยา. 2551. การประเมินการจัดการศึกษานอกโรงเรียนสำหรับผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดลำพูน. ลำปาง: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- อุทุมพร ทองอุไทย. 2533. คู่มือการประเมินโครงการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: พันนี้พับ บลิซซิง.
- Stufflebeam, D. L. 1967. The use and abuse of evaluation in Title III. *Theory Into Practice* 6, 126-133.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง การประเมินโครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ
โครงการการรวานบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้วยหน่วยบริการ
ถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ

☐ ชาย☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 15 ปี☐ 16 – 25 ปี☐ 26 – 35 ปี☐ 36 – 45 ปี☐ 46 – 55 ปี☐ มากกว่า 55 ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา☐ มัธยมศึกษาตอนต้น☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช.☐ อนุปริญญา, ปวท, ปวส.☐ ปริญญาตรี☐ ปริญญาโท☐ ปริญญาเอก☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

4. สถานภาพ

☐ โสด☐ สมรส☐ หม้าย☐ หย่าร้าง

5. อาชีพ

☐ นักเรียน/นักศึกษา☐ ข้าราชการ☐ พนักงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ☐ ธุรกิจส่วนตัว☐ ลูกจ้าง☐ เกษตรกร☐ อื่น ๆ (ระบุ).....

**ตอนที่ 2 การประเมินระดับความเหมาะสมของการจัดโครงการการวางแผนบริการวิชาการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบเคลื่อนที่**

โปรดทำเครื่องหมายในช่องระดับความเหมาะสมของหัวข้อต่าง ๆ ในโครงการ ได้แก่ ด้าน
สภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและ ด้านผลผลิต ตามความคิดเห็นของท่าน โดย
มีมาตรวัด ดังนี้

ระดับความเหมาะสม

ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ

น้อยที่สุด

1

น้อย

2

ปานกลาง

3

มาก

4

มากที่สุด

5

หัวข้อในการประเมินผล	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสภาวะแวดล้อม					
2.1 การกำหนดหลักสูตร					
2.2 เนื้อหาครอบคลุมในเรื่องที่ต้องการเรียนรู้					
2.3 ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปประกอบอาชีพได้					
2.4 เนื้อหาการฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับเวลา					
2.5 หลักการและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา มีความครบถ้วนและเข้าใจง่าย					
2.6 ความรู้จากการอบรมสามารถนำไปประกอบอาชีพเสริมได้					
2.7 การอบรมช่วยปรับปรุงความรู้ความสามารถของตนเองในการประกอบอาชีพให้ดีขึ้น					
2.8 การนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					

หัวข้อในการประเมินผล	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านปัจจัยนำเข้า					
2.9 สถานที่จอดยานพาหนะสะดวก และเพียงพอ					
2.10 ห้องอบรมมีเพียงพอและมีบรรยากาศดีต่อการจัดกิจกรรม					
2.11 หนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์ มีความทันสมัยตรงกับความต้องการ					
2.12 วัสดุ อุปกรณ์ประกอบการอบรมมีคุณภาพและใช้งานได้ดี					
2.13 ความสะดวกในการติดต่อเจ้าหน้าที่					
2.14 วัสดุ อุปกรณ์การอบรมเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
2.15 วัสดุ อุปกรณ์การอบรมเพียงพอกับจำนวนผู้เข้าอบรม					
2.16 ความพร้อมในการติดตั้งอุปกรณ์และเตรียมวัสดุ					
ด้านกระบวนการ					
2.17 การประชาสัมพันธ์หลักสูตรการอบรม					
2.18 ระยะเวลาในการรับสมัคร					
2.19 วิธีการรับสมัครเข้ารับการอบรม					
2.20 วิทยากรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้					
2.21 วิทยากรมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่อบรม					
2.22 วิทยากรมีการถ่ายทอดเนื้อหาเป็นลำดับและขั้นตอน					
2.23 วิทยากรมีการตอบคำถามชัดเจนและ					

หัวข้อในการประเมินผล	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ตรงประเด็น					
2.24 วิทยากรให้โอกาสผู้เข้าอบรมแสดงความคิดเห็น และซักถาม					
2.25 วิทยากรมีการใช้อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ช่วยในการฝึกอบรม					
2.26 วิทยากรให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการนำความรู้จากการอบรมไปประยุกต์ใช้ได้จริง					
2.27 การจัดการอบรมเป็นไปตามกำหนดการ					
ด้านผลผลิต					
2.28 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปส่งเสริมการประกอบอาชีพหลักได้					
2.29 สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประกอบอาชีพใหม่/อาชีพรอง ได้					
2.30 สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
2.31 สามารถถ่ายทอดความรู้ที่ได้รับให้กับผู้อื่นได้					
2.32 ท่านคิดว่าการฝึกอบรมในภาพรวมครั้งนี้มีประโยชน์					
2.33 ท่านคิดว่าควรมีการจัดโครงการฝึกอบรมนี้ต่อไป					

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของผู้ใช้บริการฝึกอบรมต่อโครงการคาราวานบริการ
วิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบ
เคลื่อนที่

ปัญหาและอุปสรรค ในการเข้ารับบริการของผู้ใช้บริการฝึกอบรมต่อโครงการคาราวาน
บริการวิชาการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ด้วยหน่วยบริการถ่ายทอดองค์ความรู้แบบ
เคลื่อนที่

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
ประวัติผู้ศึกษา

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล	นางสุกัญญา รังอ่อน
เกิดเมื่อ	วันที่ 18 พฤศจิกายน 2521
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2540 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) คณะบริหารธุรกิจ สาขาพาณิชยการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2542 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) คณะบริหารธุรกิจ สาขาการตลาด สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2544 ปริญญาตรี สาขาการตลาด สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2544 เจ้าหน้าที่การตลาด บริษัท ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ จำกัด กรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2545 เจ้าหน้าที่บริหารงานข้อมูล บริษัท สหฟาร์ม จำกัด สาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2547 เจ้าหน้าที่การเงิน บริษัท โกลเด็นท์ไลน์ บิสซิเนส จำกัด ในเครือสหฟาร์ม จังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. 2550 เจ้าหน้าที่ธุรการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เขตพื้นที่เชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2552 เจ้าหน้าที่การเงิน บริษัท ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ จำกัด สาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี